

Mini-instrukcja dla obrońcy miasta

Wersja 5 (1 grudnia 2022 r.)

Autor: John Spencer

Mini-instrukcja dla obrońcy miasta

Wersja 5 (1 grudnia 2022 r.)

Autor: John Spencer

Tłumaczenie (strony 1-75): mgr inż. Katarzyna J.
Pierzchała

Edycja i korekta, tłumaczenie (strony 76-121):
Wojciech 'Fish' Nowak

Konsultacja wojskowa: kpt. rez.

Maciej Lisowski

O autorze

John Spencer jest wielokrotnie nagradzonym naukowcem, profesorem, autorem, weteranem wojennym oraz uznanym na całym świecie ekspertem i doradcą w zakresie działań wojennych w miastach, strategii wojskowej, taktyki i innych zagadnień związanych z wojskiem. Uważany jest on za wiodącego na świecie eksperta w dziedzinie działań wojennych w miastach, służył jako doradca najwyższego czterogwiazdkowego generała i innych wyższych dowódców armii amerykańskiej w ramach strategicznych grup badawczych od Pentagonu po Akademię Wojskową Stanów Zjednoczonych.

Spencer obecnie pełni funkcję przewodniczącego Studiów Miejskiej Wojny (Urban Warfare Studies) w Madison Policy Forum. Ostatnio pełnił funkcję przewodniczącego Studiów Miejskiej Wojny (Urban Warfare Studies) w Instytucie Nowoczesnej Wojny (Modern War Institute) w West Point, a także współdyrektora Urban Warfare Project. Jest gospodarzem podcastu Projekt Wojny Miejskiej (Urban Warfare Project). Służył również jako pułkownik w Gwardii Stanowej Kalifornii, z przydziałem do 40 Dywizji Piechoty (kalifornijskiej rezerwy) Narodowej Armii USA - jako dyrektor szkolenia w zakresie wojny miejskiej.

Służąc aktywnie przez ponad dwadzieścia pięć lat w armii Stanów Zjednoczonych jako żołnierz piechoty, Spencer zajmował stopnie od szeregowego do sierżanta pierwszej klasy, podporucznika i majora. Jego zadania w stopniu oficera amerykańskiej armii obejmowały dwie misje bojowe w Iraku, skoncentrowane w miastach - był zarówno dowódcą plutonu piechoty, jak i dowódcą kompanii, instruktorem komandosów w elitarnej Amerykańskiej Szkole Komandosów (Army Ranger School). Jest członkiem oraz doradcą Szefa Sztabu Generalnego Armii USA i Sztabu Armii USA, a także doradcą wojskowym Szefa Sztabu Generalnego Armii USA do spraw Grupy Studiów Strategicznych Armii USA. Spencer jest współzałożycielem, planistą strategicznym, a także zastępcą dyrektora Instytutu Nowoczesnej Wojny na Akademii Wojskowej Stanów Zjednoczonych w West Point, w stanie Nowy Jork, gdzie również nauczał przedmiotów z szerokiego zakresu wojskowości, taktyki, a także strategii.

Jest autorem książek: "Connected Soldiers: Life, Leadership, and Social Connections in Modern War", oraz "Understanding Urban Warfare".

Można go znaleźć na stronie www.johnspenceronline.com i na większości platform mediów społecznościowych.

Dla kogo przeznaczony jest ten podręcznik

Ten mini-poradnik jest przeznaczony dla każdej osoby walczącej o wolność, samostanowienie, wyzwolenie, równe prawa człowieka i demokrację. Jest on skierowany do bojowników, którzy będą walczyć w sprawiedliwej sprawie zarówno pod względem przyczyny, jak i sposobu prowadzenia wojny.

Ten poradnik nie jest przeznaczony dla kogoś, kto próbuje skrzywdzić i ujarzmić innego człowieka, wspiera faszyzm, tyranię, podbój, imperializm czy dyktaturę. To nie jest podręcznik dla bojowników, którzy popełniają zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości lub ludobójstwo.

Spis treści

Instrukcje i procedury według majora Spencera dla obrońcy miasta.....	6
Dlaczego warto bronić?.....	8
Wola walki.....	9
Formowanie w grupy.....	10
8 Zasad ataku na miasto.....	11
6 Elementów dowolnej obrony.....	12
Informacje ogólne.....	13
Ochrona i bezpieczeństwo.....	17
Zamknąć bramy twierdzy.....	23
Przeszkody.....	32
Raportowanie o atakującym.....	44
Broń.....	47
Atak, atak, atak.....	61
Czołgi	76
Atakowanie samolotów i dronów.....	81
Zasadzka.....	85
Opieka nad rannymi.....	94
Picie i oczyszczanie wody.....	110
Warunki sanitarne i higiena.....	113
Prawo wojny.....	116
Ochrona cywilów.....	118
Traktowanie wrogich jeńców wojennych.....	120
Niewybuchy (UXO).....	121

Instrukcje i procedury według majora Spencera dla obrońcy miasta:

1. Obrona jest najsilniejszą formacją taktyczną. Atakujący musi do ciebie podejść, a ty masz znajdować się na przygotowanych pozycjach. On musi przejść przez otwartą ulicę, aby ciebie zaatakować. Zabij atakującego na ulicach i w zaułkach.

2. Nigdy nie przestawaj przygotowywać się do obrony. Nawet gdy walczysz, powinieneś nadal poprawiać i ulepszać swoje pozycje.

3. Spraw, by atakujący szedł tam, gdzie ty chcesz, a nie tam, gdzie on chce. Buduj bariery tak wysokie, jak to tylko możliwe. Zablokuj wszystkie ulice, alejki, drzwi i okna. Zamień miasto w fortecę murów, które zmuszają wroga do wchodzenia w przygotowane przez ciebie pułapki.

4. Użyj betonu. To twój najlepszy sposób obrony. Nie używaj drewna i worków z piaskiem, są słabe. Beton zbrojony prętami stalowymi (prętami zbrojeniowymi) jest jednym z najtrwalszych materiałów. Zbuduj z betonu bariery oraz swoje pozycje bojowe.

5. Za każdym razem ukrywaj siebie, swoją pozycję i swoją broń. Zawsze wierz w to, że wróg widzi cię z góry. Jeśli cię widzi, może uderzyć w ciebie pociskami, bombami i moździerzami. Jeśli zawsze się chowasz, poruszasz się wewnątrz budynków i/lub pod plandekami między budynkami, wróg nie będzie mógł cię zaatakować.

6. Korzystaj ze wszystkich dostępnych obiektów podziemnych. Jeśli pod tobą nie ma żadnych, zacznij je kopać. Atakujący zbombarduje cię przed swoim atakiem. Możesz używać podziemia do ukrywania się, ucieczki, ochrony, przechowywania zapasów, poruszania się i kontrataku.

7. Niespodzianka czeka. Atakujący nie widzi cię przez beton. Ty decydujesz, kiedy i gdzie odbędą się wasze walki. Wróg bardzo boi się miejskich snajperów. Niech myśli, że w każdym oknie siedzi snajper.

8. Walcz w grupach. Jeden wojownik to za mało. Walcz w zespołach minimum 3-5 osobowych.

9. Zawsze atakuj z osłoniętej i ukrytej pozycji. Nie ma znaczenia, czy coś rzucasz, czy w coś strzelasz; rób to z wnętrza budynku, z wysokich lub niskich pięter, stój za stosami gruzu lub wyskakuj z podziemia.

10. Zawsze miej plan ucieczki po ataku. Zrób dziury w ścianach, podłogach i sufitach, abyś mógł biegać między pokojami i budynkami, gdy spadają bomby wroga lub jeśli jest zbyt blisko ciebie. Wykop tunele pod budynkami i domami jako swoje drogi ucieczki. Utwórz strefy ataku z ogniem krzyżowym. Wszędzie rozmieszczaj zapasy: amunicję, granaty, amunicję do granatników, wodę itp.

11. Nie daj się zaskoczyć. Wróg boi się wojny miejskiej. Będzie próbował przekraść się przez twoją obronę. Nigdy nie pozwól spać więcej niż 2-3 swoim wojownikom na raz.

12. Pij wodę. Nie możesz walczyć, jeśli sam jesteś martwy. Bez wody możesz przeżyć tylko 3 dni, ale bez jedzenia 3 tygodnie. Oczyść wodę (zgotuj ją, dodaj wybielacz lub jodynę). Jeśli twój mocz jest klarowny, nie ma się czego obawiać; gdy jest ciemnożółty lub brązowy, to twoje życie jest zagrożone.

13. Myj ręce przed jedzeniem. Choroby mogą zabić cię szybciej niż kule wroga. Kiedy jesz i pijesz, upewnij się, że latryny znajdują się w odległości większej niż 100 metrów. Nie pozwól, aby muchy siadały na twoje jedzenie.

14. Musisz przestrzegać praw wojny. Musisz nosić oznaczenia identyfikujące cię jako wojownika. Bez względu na taktykę wroga, musisz przestrzegać praw wojennych, w tym postępowania ze schwytanymi jeńcami wojennymi.

Dlaczego warto bronić?

Miejscy obrońcy działają w celu ochrony swoich rodzin, innych obrońców, całej społeczności, narodu i ich wspólnej wolności.

Miejski obrońca powinien przypominać sobie i innym, dlaczego walczą i dlaczego się bronią.

Z wojskowego punktu widzenia powodem do obrony może być po prostu kupowanie czasu; lub zatrzymanie albo spowolnienie najeźdźcy.

Czas jest niezbędny dla atakującego: im więcej poświęca na atak czasu, tym trudniej jest dla najeźdźcy, tym szybciej wyczerpią się mu zapasy, tym łatwiej żołnierze wroga mogą zostać odosobnieni i zaatakowani, tym łatwiej o porażkę najeźdźcy.

Kupując czas, dajesz szansę, by inne siły militarne mogły zniszczyć wroga; więcej zapasów może być dostarczonych obrońcom, a także umożliwiasz zaangażowanie innych graczy międzynarodowych.

Wola walki

„Morale ma się do fizyczności jak trzy do jednego”.

- Napoleon Bonaparte

Supersiłą miejskich obrońców jest ich morale – wola walki.

Obrońcy miasta walczą o swój naród, wolność, rodziny i siebie nawzajem.

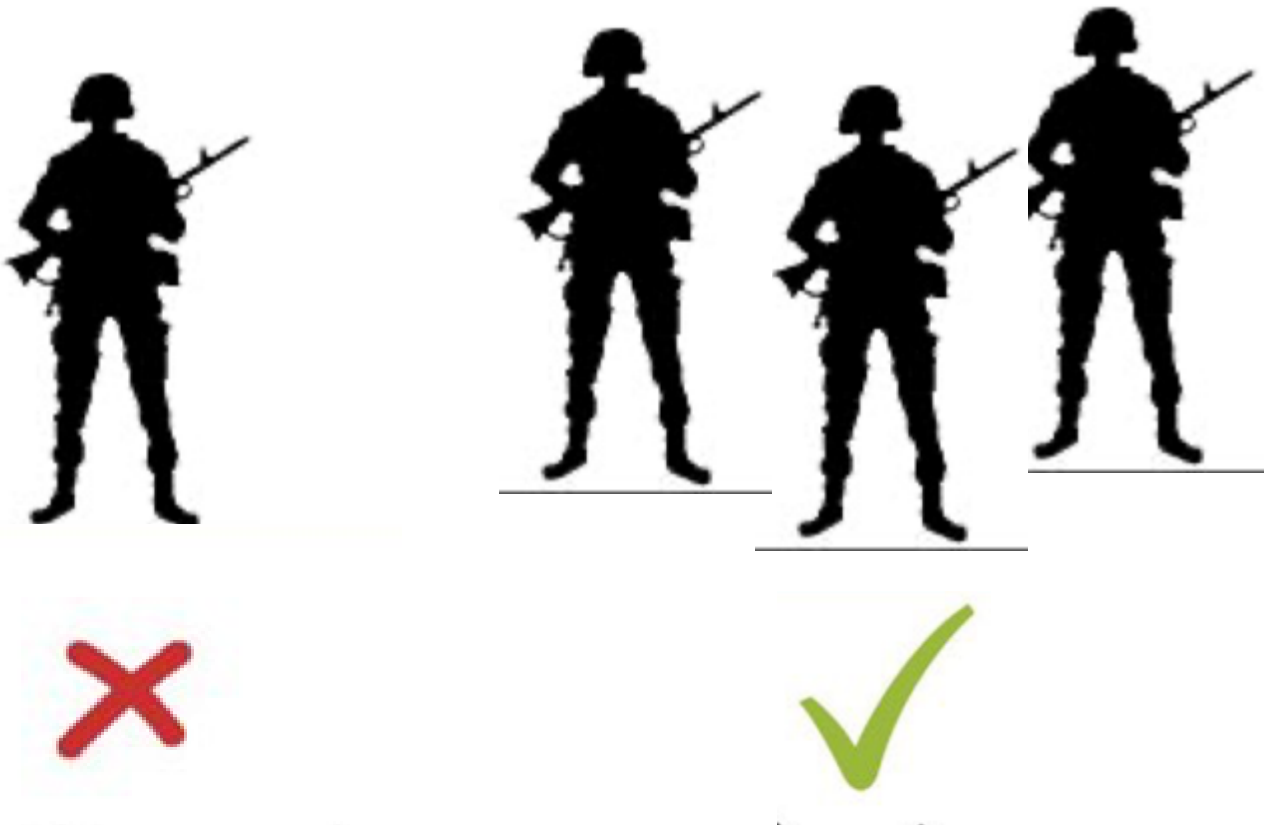
Obrońcy miasta muszą wierzyć w zwycięstwo. Mają przewagę w terenie miejskim.

Nie pozwól, aby strach cię pokonał. Każdy doświadcza strachu podczas walki. Odwaga to kontynuowanie walki pomimo odczuwania strachu.

Miejski obrońca powinien starać się zasiać w atakującym paraliżujący strach, sprawić, aby stracił wolę walki.

Formowanie w grupy

Uformuj grupy. Jeden obrońca może być silny. Ale wielu obrońców jest nie do złamania.

Łączenie się w grupy to sposób na pokonanie strachu, depresji i innych emocji.

Każdy członek grupy walczy o siebie i grupę jako całość.

8 Zasad ataku na miasto

Istnieją zasady, które powstrzymują siły zbrojne przed atakiem na miasto. Sprytny obrońca planuje zmaksymalizować i wykorzystać każdą regułę przeciwko atakującemu. Zasady są następujące:

1. Obrońca miasta ma przewagę. Potrzeba znacznie większej siły, aby zaatakować i pokonać wroga, który ma przygotowaną i odpowiednio zorganizowaną obronę, niż na otwartej przestrzeni.

2. Teren miejski zmniejsza przewagę atakującego w zakresie zwiadu, obserwacji i rozpoznania, użyteczności środków powietrznych oraz zdolności atakującego do walki na odległość.

3. Obrońca może zobaczyć i zaatakować atakującego, ponieważ atakujący ma ograniczone ukrycie i osłonę. Największą zaletą taktyczną dla broniących się sił jest to, że mogą pozostać ukryci wewnątrz i pod budynkami.

4. Budynki służą jako umocnione bunkry, które należy pokonać. Miasta są pełne struktur, które idealnie nadają się do celów obronnych. Duże budynki rządowe, biurowe lub przemysłowe są często wykonane z grubego betonu zbrojonego, co czyni je prawie całkowicie odpornymi na ostrzał z wielu rodzajów broni.

5. Atakujący muszą użyć materiałów wybuchowych, aby spenetrować budynki. Obecnie podstawowymi metodami ataku na fortyfikacje miejskie są albo ich zniszczenie, albo ostrzelanie budynków za pomocą amunicji wybuchowej, aby następnie wysłać piechotę, aby w razie potrzeby weszła i oczyściła cały budynek.

6. Obrońca zachowuje względną swobodę manewru w terenie zabudowanym. Może sobie przygotować teren, aby ułatwić przemieszczanie się tam, gdzie wymaga tego bitwa. Może łączyć swoje pozycje bojowe z trasami wiodącymi przez budynki i pod budynkami. Może budować przeszkody, aby zwabić atakujących w wymyślne zasadzki z zaskoczenia - ze względu na ograniczenia w kierunkach podejścia w wielu gęsto zaludnionych środowiskach miejskich.

7. Podziemia służą jako schrony dla obrońcy. Obrońcy mogą wykorzystywać istniejące tunele lub kopać własne, aby łączyć pozycje bojowe, ukrywać się przed wykryciem i zapewniać osłonę przed nalotami, a nawet wykorzystywać je ofensywnie jako miny tunelowe przeciwko stacjonarnym siłom zbrojnym.

8. Ani atakujący, ani obrońca nie mogą skoncentrować swoich sił przeciwko sobie. Obrona ustanowiona w gęstym terenie miejskim ogranicza zarówno szybkie poruszanie się, jak i zdolność koncentracji formacji przeciwko punktom taktycznym.

6 Elementów dowolnej obrony

Te sześć elementów obrony ma zastosowanie do każdej obrony, bez względu na skalę obrony czy środowisko naturalne. Przy obronie miasta obrońca musi zawsze myśleć o tym, jak teren miejski można wykorzystać i ukształtować, aby umożliwić obrońcom robienie tego, co chcą, jednocześnie powstrzymując wroga przed robieniem tego, co on chce. Sześć głównych elementów to:

- **Przygotowanie** – Gdy tylko obrońca miasta zdecyduje się walczyć, musi zacząć planować i kształtować obszar miejski zgodnie ze swoimi zamierzeniami. Obrońca miasta nigdy nie przestaje się przygotowywać. Nawet podczas walki, gdy jedni obrońcy strzelają, inni nadal budują przeszkody, pozycje itp.
- **Elastyczność** – Cała obrona musi być elastyczna, aby dostosować się do działań atakującego. Jest to ważne dla całej obrony miasta, co do jednego bloku.
- **Bezpieczeństwo** – Obrońcy muszą zapewnić bezpieczeństwo ze wszystkich stron miasta. Wszystkie pozycje bojowe wymagają więcej niż jednej osoby.
- **Głębokie operacje** – Bądź w stanie zabić wroga tak daleko, jak to możliwe, w pasach lub pierścieniach wokół centrum miasta, wychodząc najdalej, jak to możliwe.
- **Zakłócenia** – Użyj zabudowy miasta, aby rozbić formacje atakującego, konwoje, oddziel czołgi od piechoty.
- **Manewry** – Używaj zarówno ognia (karabinów, karabinów maszynowych, moździerzy, artylerii, rakiet), jak i szybko poruszających się obrońców.
- **Masa i koncentracja** – Przygotuj się, aby w krytycznych momentach przeprowadzić atak swoich dużych grup obrony przeciwko atakującym.

Informacje ogólne

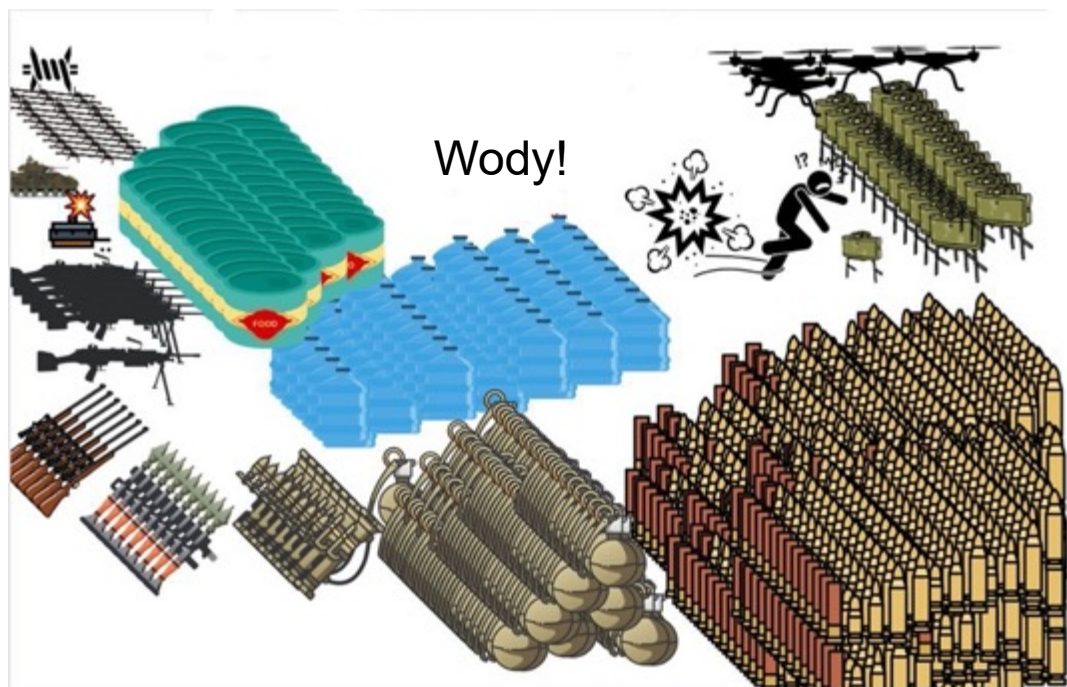
Zbierz zapasy

Działania wojenne w miastach, w tym obrona, wymagają czterokrotnie większej ilości amunicji niż wymagałaby tego ta sama operacja na terenach wiejskich.

Aby móc się bronić, obrońca miasta musi zebrać jak najwięcej zapasów, zanim wróg nadciągnie. Im więcej zapasów, tym dłużej obrońcy mogą przetrwać.

Oprócz przeciwpancernych pocisków kierowanych, takich jak NLAW i Javelin oraz pocisków RPG, obrońcy potrzebują wielu pocisków karabinowych, granatów, min przeciwpancernych, min przeciwpiechotnych, jednorazowych dronów, moździerzów i pocisków moździerzowych, wody, długoterminowej żywności, paliw (gotowanie/pojazdy/generatory) i opasek uciskowych/środków medycznych.

Czego potrzebuje obrońca?

Najważniejsze

1. Karabiny
2. Broń ppanc. (RPG, NLAW, Javelin)
3. Amunicja (dużo)
4. Granaty (wiele)
5. Woda (mnóstwo)
6. Posiłki gotowe
7. Środki medyczne

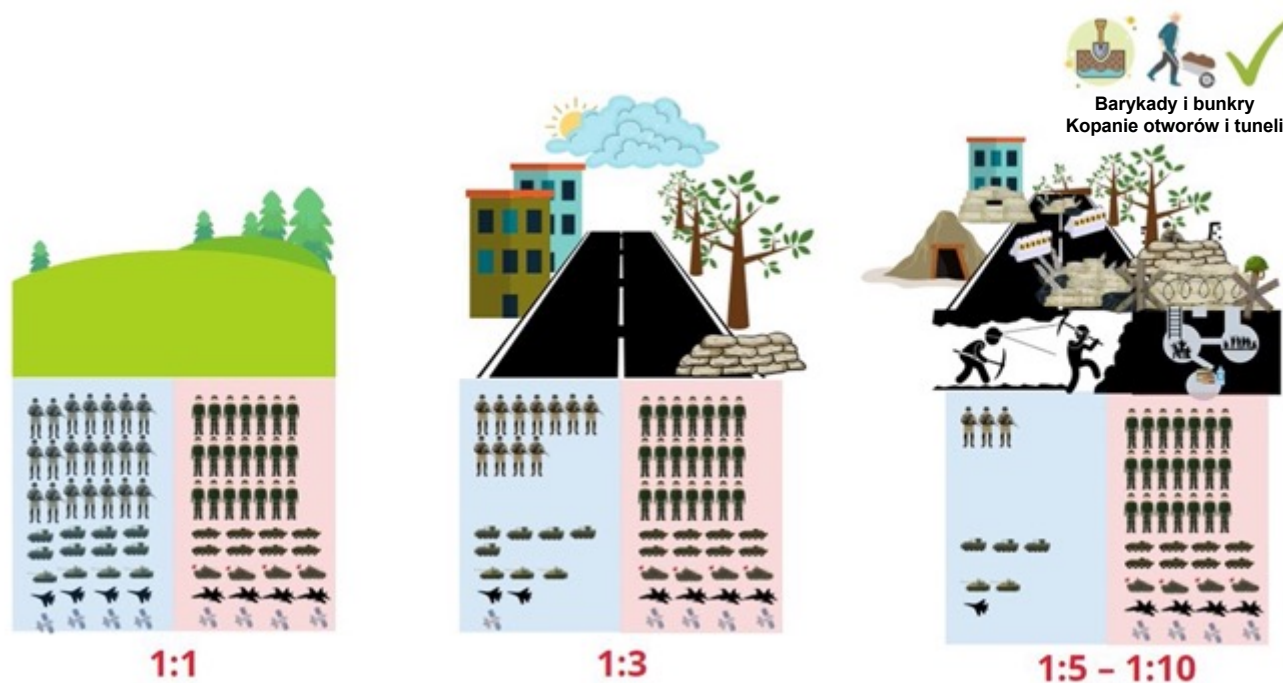
Ważne

1. Broń plot. (Piorun, Stinger)
2. Miny kierunkowe (Claymora)
3. Karabiny wyborowe
5. Miny ppanc.
6. Paliwo
7. Drony

Po Twojej stronie liczebność i przewaga

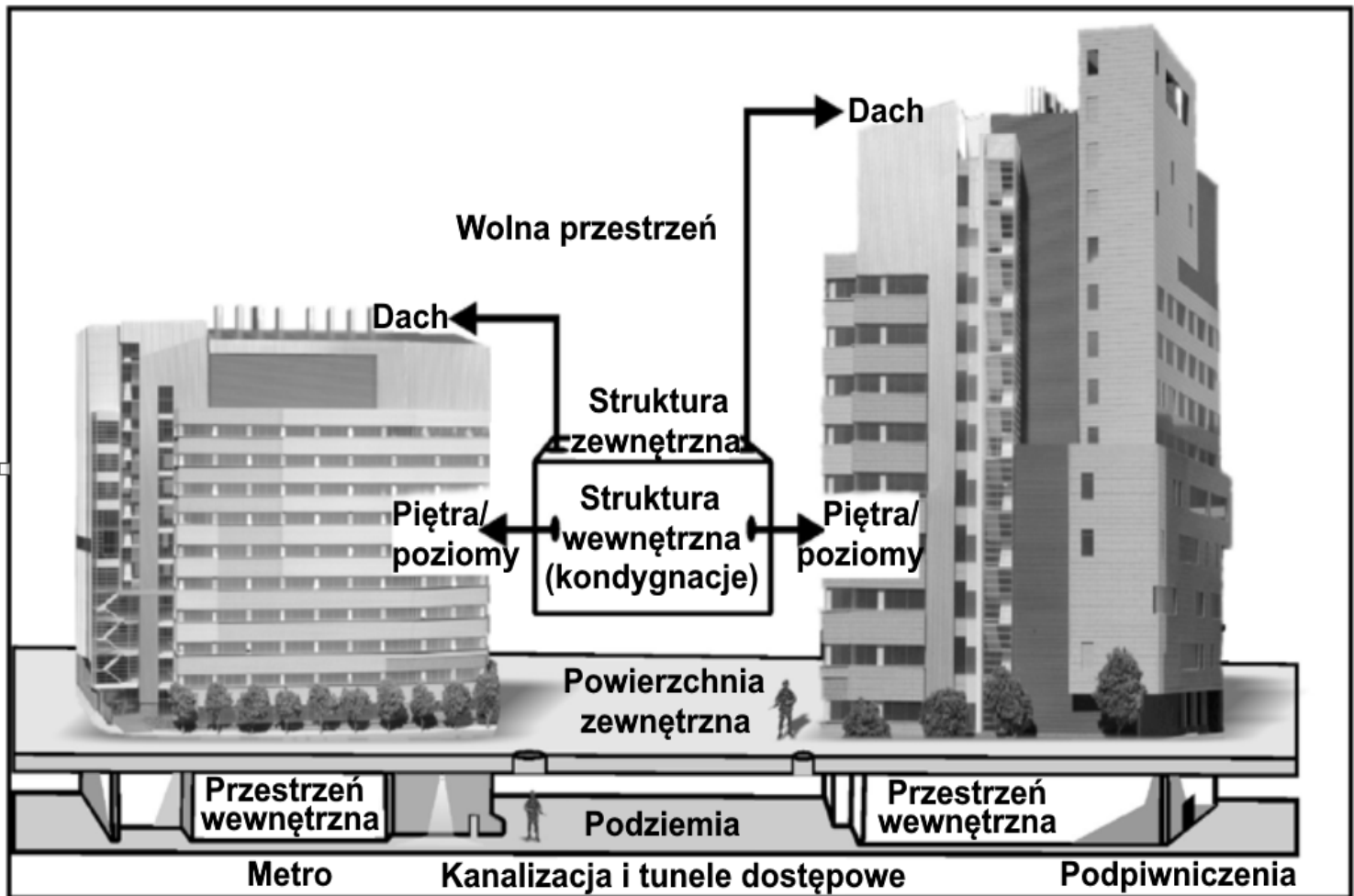
Przygotowani obrońcy miasta mają zawsze przewagę. W latach 2016-2017 ponad 100 000 personelu sił bezpieczeństwa było potrzebnych przez 9 miesięcy, aby zająć miasto Mosul przeciwko tylko 5 000 do 10 000 obrońcom ISIS. Niemcy użyli dziesiątków tysięcy żołnierzy, aby spróbować zdobyć Stalingrad, ale im się to nie udało. Doktryna wojskowa mówi, że atakujący potrzebuje od 3 do 5 razy więcej sił, niż podczas ataku w lesie lub na otwartym terenie. Wróg może potrzebować aż 5, jeśli nie więcej, atakujących żołnierzy na 1 broniącego się żołnierza / obrońcę.

Kilku przygotowanych obrońców może stawić opór wielu napastnikom w mieście

Obrońcy miasta wykorzystują wszystko

Obrońca miasta zna i rozumie środowisko miasta. Miasto jest ich. Źródłem ich siły jest teren miejski, maksymalizują każdy wymiar. Wąskie uliczki, wysokie budynki, betonowe elewacje, piwnice, tunele, to są miliony miejsc do ataku i ukrycia się.

Wprowadzenie. Obrazek nr.1. Wielowymiarowe środowisko miejskie.

Ochrona i bezpieczeństwo

Nie możesz walczyć, jeżeli jesteś martwy.

Ukształtuj obszar miejski, tak aby zapewnić jak najlepszą ochronę i bezpieczeństwo, abyś mógł walczyć z wrogiem, gdy nadejdzie.

Atak wroga będzie składał się z trzech faz.

Obrońca miasta musi być przygotowany na przetrwanie wszystkich trzech faz.

Faza 1 ataku wroga

Pierwszą fazą ataku wroga na miasto będzie zbombardowanie wszystkich znanych mu pozycji (budynków/miejsc widzialnych z lotu ptaka lub rozpoznanych) w celu zmiękczenia obrony miasta i zdemoralizowania sił obrony w mieście. W tej fazie należy podjąć wszelkie starania, aby ukryć swoje kluczowe lokalizacje i pozycje bojowe. obrońcy muszą wiedzieć, gdzie uciekać przed bombardowaniami (wzmocnione budynki, podziemia) i gdzie wyjść, aby być gotowym do walki: jest to kwestia najwyższej wagi.

Faza 2 ataku wroga

Następną fazą, gdy atakujący zbliży się do miasta, będzie rozpoczęcie ciężkich bombardowań wszystkich struktur miejskich, z nadzieją, że obrońcy miasta się poddadzą. Może trwać to dni i tygodnie. To tutaj podziemie ma kluczowe znaczenie dla przetrwania przy jednoczesnym zabezpieczeniu broni i zapasów. Obrońcy muszą być świadomi pozycji wroga, zwłaszcza kiedy jest blisko i porusza się w kierunku miasta.

Faza 3 ataku wroga

Następną fazą ataku na miasto będą pośrednie i bezpośrednie ostrzały, gdy wojska wroga przesuną się na linie graniczne miasta, próbując przedostać się do struktur miasta. Jest to niebezpieczny czas, ponieważ obrońcy muszą być w stanie atakować najeźdźców, a także przetrwać ich ataki. Obrońcy mogą „przysłuchać” atakujących, pozwalając sobie na zbliżenie się tak blisko atakujących, aby przeciwnicy nie mogli używać artylerii z obawy przed zabiciem własnych żołnierzy.

Gruz ze wszystkich wcześniejszych faz ataków tworzy umocnione pozycje bojowe.

Pozostań ukryty przez cały czas

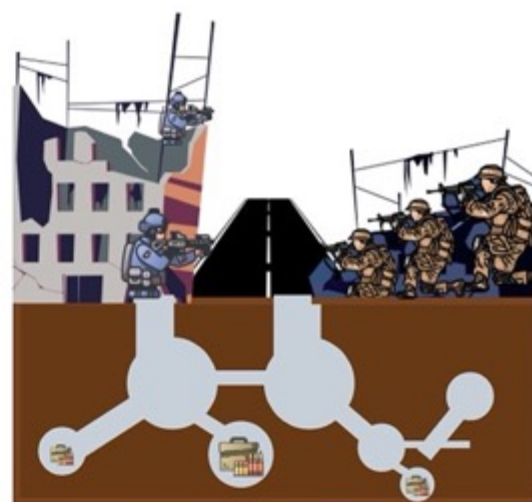
Musisz pozostać w ukryciu. Jeśli jesteś widoczny, możesz zostać zaatakowany przez pociski, bomby, artylerię i moździerze. Rozłóż plandeki, prześcieradła/koce, drewno, plastik, blachę, cokolwiek - na szczycie lub między budynkami, tak, abyś był niewidoczny z góry oraz z poziomu ulicy. Ukryj wszystko.

Używaj podziemia!

Podziemie od dawna służy jako potężne narzędzie do walki w mieście. Pozwala obrońcom na ucieczkę przed bombami, ukrywanie się walczących, składowanie i ochronę zapasów, a także na niezauważalne poruszanie się i atakowanie wroga.

Podziemie to najlepszy przyjaciel obrońcy

Stalingrad, Vietnam, Grozny

Jeżeli nie masz pod sobą podziemia, zacznij je kopać. Byłbyś zaskoczony głębokością i długością tunelu, który zespół cywilów może wykopać w ciągu zaledwie kilku dni.

Wykop schrony przeciwbombowe, przejścia pod budynkami i bezpieczne miejsca na składowanie zapasów.

Zamknąć Bramy Twierdzy

Pomyśl o swoim mieście, miasteczku lub wiosce jak o twierdzy.

Musisz zamknąć każdą możliwą drogę do twierdzy.

Zablokuj każdą drogę, ulicę, alejkę do miasta i wewnątrz miasta.

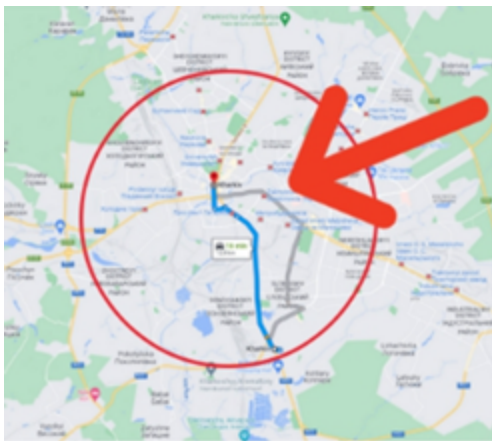
Zniszcz lub zablokuj każdy most, lotnisko, większą otwartą przestrzeń, której wojsko wroga potrzebowałoby, aby dostać się do obszaru miejskiego samolotem, helikopterem, spadochronem, pojazdem, lub pieszo.

Ukształtuj swój obszar miejski tak, aby atakujący był wpuszczany tylko tam, gdzie chcesz - tam gdzie możesz podzielić ich na małe grupy, aby ich zniszczyć.

Warstwy na warstwach barier

Teren miejski musi być tak ukształtowany, aby spowolnić lub zatrzymać inwazję sił zbrojnych wroga, oraz tak, aby można było go zaatakować; wpychać ich w pułapki i zasadzki, odmawiając mu dostępu do obszaru miejskiego.

Zbuduj wiele linii obrony. Przygotuj zamknięte kręgi wokół miasta. Buduj fortyfikacje. Układaj warstwę po warstwie z przeszkód i bloków. Wznieś blokady na każdej ulicy. Szybkość to bezpieczeństwo atakującego. Powoli poruszającego się żołnierza czy powolny pojazd jest łatwiej trafić i zniszczyć!

- przebiecie = 30 min do centrum
- szybko do celu
- liczne barykady
- większe zużycie paliwa
- wolny = łatwiejszy do namierzenia
- linia obrony przed każdym skrzyżowaniem

Jak budować barykady (samochody mogą przejechać)

Materiały

Zawsze ulepszaj obronę

Podczas każdej obrony miasta zawsze bądź przygotowany na atak wroga.

Nawet podczas walki, nadal poprawiaj swoją pozycję. Niektórzy obrońcy mogą walczyć, podczas gdy inni wzmacniają ich pozycje. Nie siedź i nie stój na otwartej przestrzeni! Buduj bunkry w pobliżu punktów kontrolnych. Kop tunele! Kop tunele!

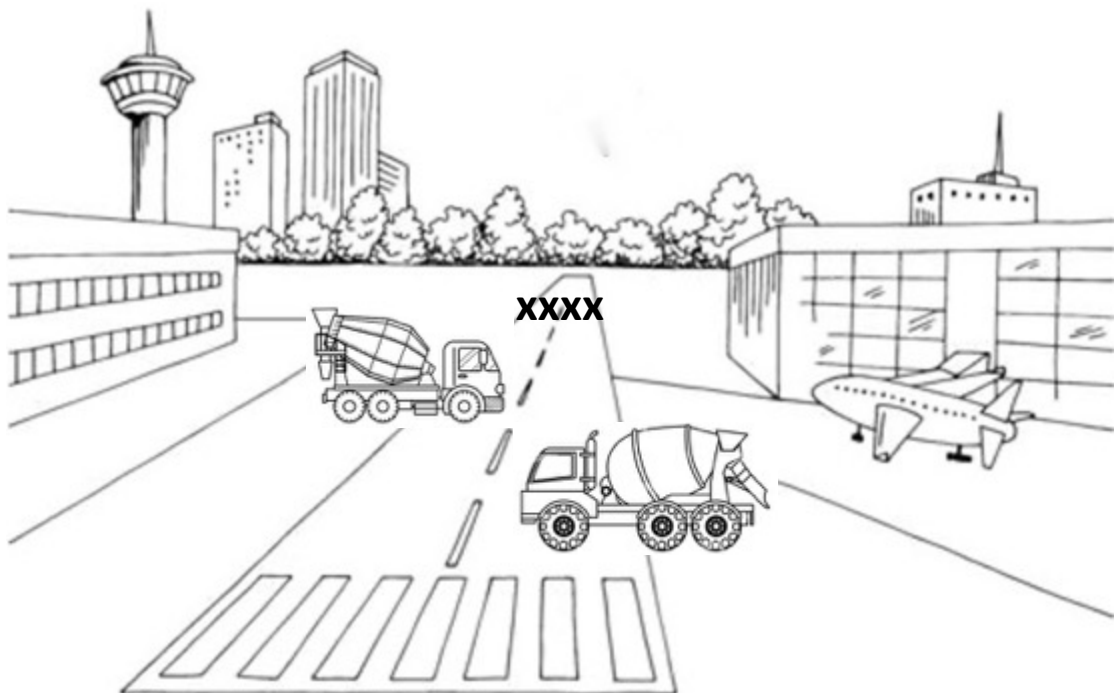

Bunkry, rowy, schronienia, tunele

Zablokuj lub zniszcz każde lotnisko

Lotniska to główne miejsca, przez które atakujący będzie próbował się szybko dostać w głąb obszaru miasta. Wróg wyśle swoje siły, aby zajęły lotniska, a następnie będzie próbował lądować swoimi samolotami z większą liczbą napastników.

Obrońca musi zablokować wszystkie lotniska. Zaparkuj największe i najcięższe pojazdy, jakie posiadasz, na pasach startowych (zabierz kluczyki i akumulatory). Przekop pasy startowe, jeśli jest czas.

Zablokuj lub zniszcz porty/doki załadunkowe

Zdecydowana większość miast znajduje się na wybrzeżach lub przy szlakach wodnych. Drogi wodne, rzeki, plaże, porty i doki załadunkowe - to główne miejsca, przez które atakujący będzie się próbował szybko dostać na obszar miejski.

Spraw, aby porty były niedostępne. Zagroź miejsca do cumowania. Zniszcz doki załadunkowe.

Umieść przeszkody w wodzie, na plażach lub w dokach załadunkowych tak, aby zapobiec lądowaniu desantowców.

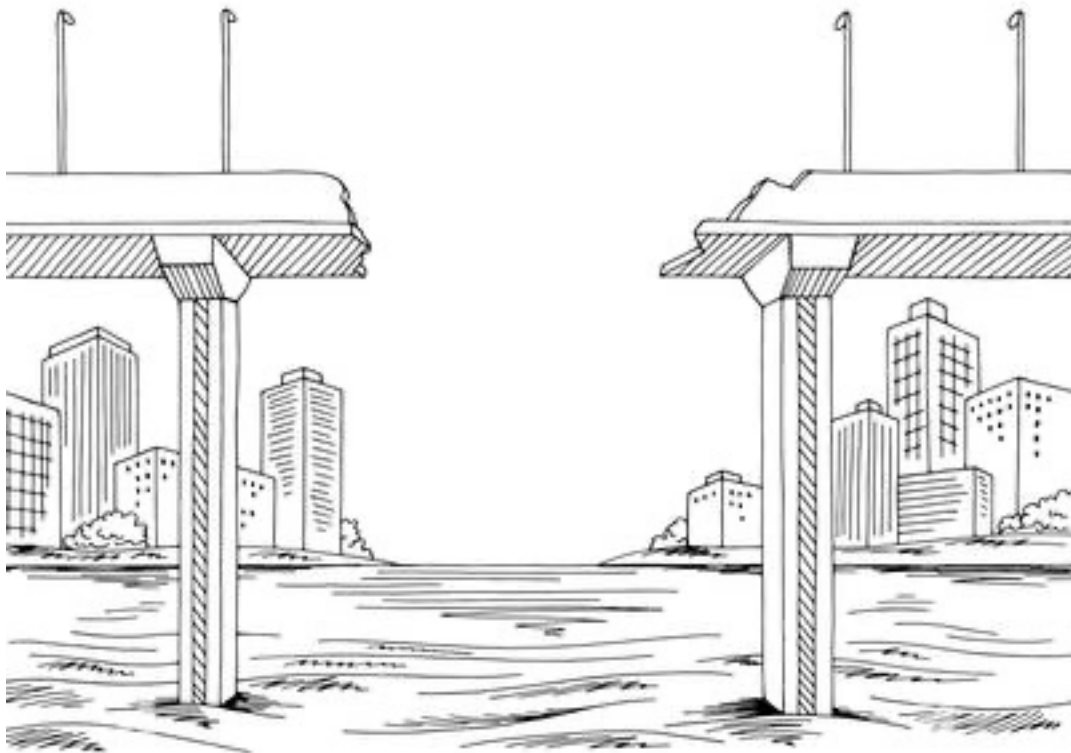
Obrońcy mogą zatapiać/przechylać statki za pomocą żurawi portowych.

Miej broń/bunkry do obrony plaż i portów.

Zablokuj lub zniszcz wszystkie mosty

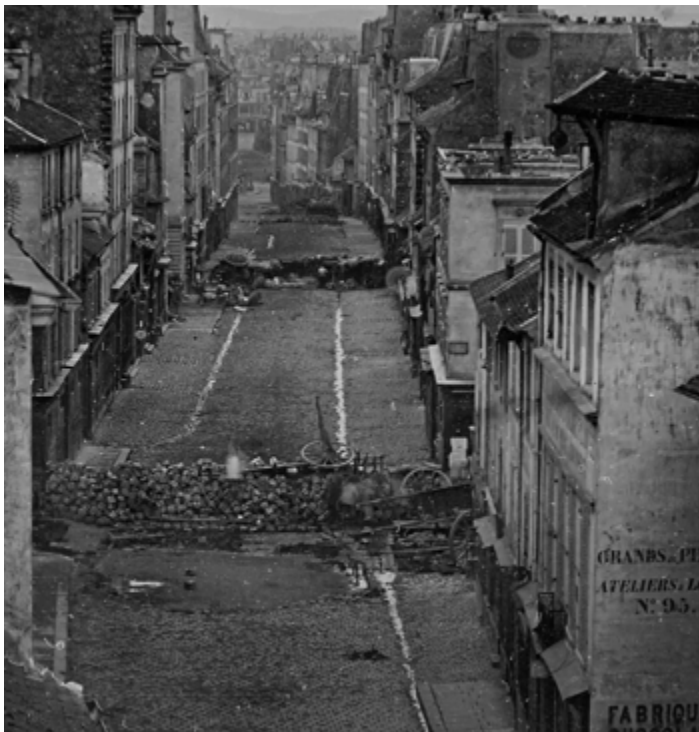
Atakujące siły zbrojne wroga chcą jak najszybciej dostać się do obszaru miejskiego. Ciężkie pojazdy wojskowe muszą korzystać z mostów. Większość sił zbrojnych na świecie ma bardzo ograniczone możliwości przekraczania rzek bez mostów. Jeśli obrońca miasta zablokuje/zniszczy mosty, atakujący szybko się zatrzyma.

Źródło: <https://www.alamy.com/broken-bridge-graphic-black-white-landscape-city-sketch-illustration-vector-image366674803.html>

Zablokuj wszystkie ulice

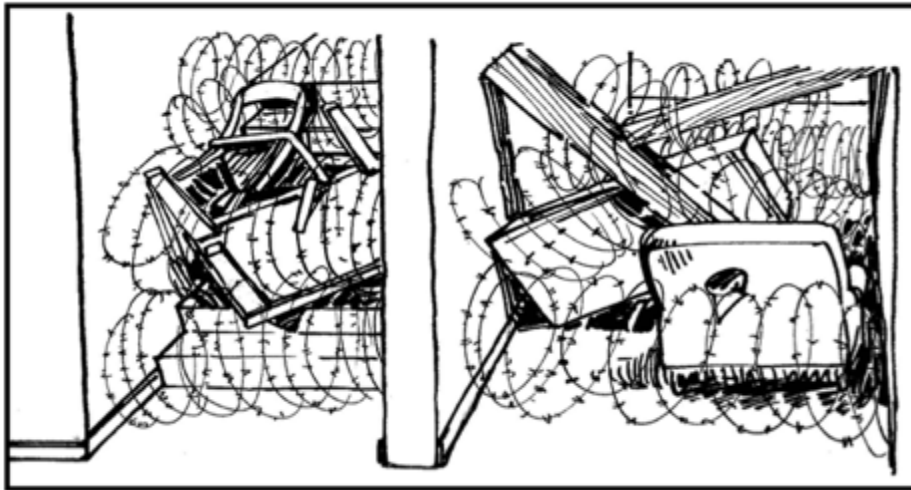
Wyjdź na zewnątrz i buduj przeszkody na ulicach! Zablokuj je autobusami, wywrotkami, samochodami, betonem, drewnem, śmieciami, czymkolwiek. Następnie zablokuj wszystkie miejsca w mieście, w których po obu stronach znajdują się wysokie budynki, znajdujące się na i tak już ciasnych obszarach. Zablokuj wszystkie ulice i zaułki!

Źródło: <https://www.theguardian.com/world/from-the-archive-blog/2018/may/18/1848-year-of-revolution-archive> and US Army FM 7-8, 2001

Zablokuj wszystkie przejścia i schody

Zablokuj wejścia i schody prowadzące do jak największej ilości domów, zwłaszcza jeśli te domy będą wykorzystywane jako pozycje bojowe. Używaj mebli, gruzu, drutu kolczastego, wszystkiego. Atakujący będą próbowali wejść do domów przez drzwi. Odbierz im tą opcję.

Źródło: US Army FM 7-8, 2001

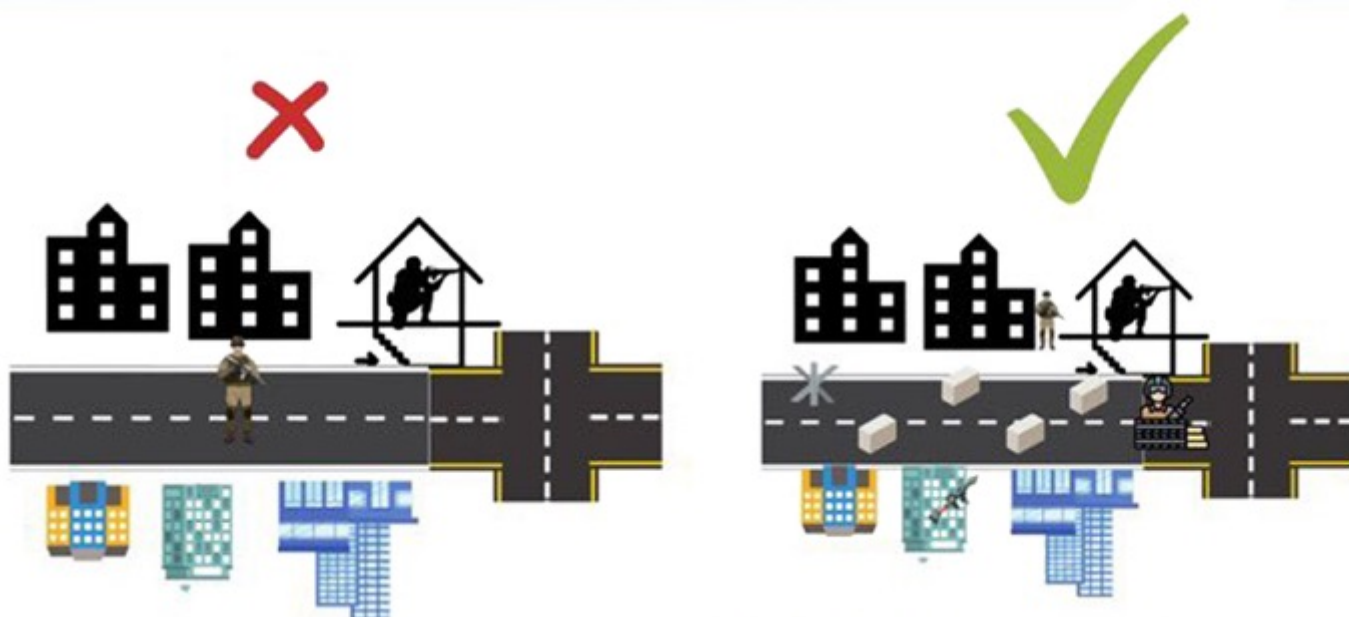
Zatrzymaj lub spowolnij wszystkie pojazdy

Spowolnij lub zatrzymaj wszystkie pojazdy przed wjazdem na lub przejazdem przez obszary obrońców. Zablokuj wszystkie ulice. Spowalniaj pojazdy, aby móc do nich strzelać lub rzucać w nie koktajlami Mołotowa.

Blokady dróg w każdym mieście, miasteczku, wiosce spowalniają wroga. Wróg spala wtedy więcej paliwa. Jest łatwiejszy do namierzenia.

Jeśli atakujący zatrzyma się na przeszkodzie, otworzy wąż pojazdu lub wysiądzie, może zostać zaatakowany.

Musisz uważać. Każdy z bronią na ulicach może zostać zauważony przez wroga i być trafiony rakietami lub artylerią. Jeśli planujesz atak, bądź wewnątrz budynków.

Przeszkody

Obrońca miasta wykorzystuje wszystkie środki i zasoby w mieście do tworzenia przeszkód i barier.

Najlepsze przeszkody to te, które mogą być pokryte albo ogniem pośrednim (artyleria/moździerze) albo bezpośrednim (karabin/karabin maszynowy).

Przeszkody i bariery mogą pełnić wiele funkcji, takich jak:

- całkowite zablokowanie drogi, obszaru lub ścieżki
- spowolnienie wroga
- zmuszenie wroga do opuszczenia pojazdu i umożliwienie zaatakowania go
- kupienie czasu obrońcy

Twórz przeszkody, które zatrzymają wszystko

Obrońca miasta wykorzystuje wszystkie zasoby miasta i jego środowiska (rzeki, beton, stal, samochody itp.) do obrony swojego miasta. Nowoczesne miasta często posiadają już gotowe betonowe bariery dla punktów kontroli pojazdów lub ochrony miejskiej infrastruktury. Bariery te oferują gotowe fortyfikacje polowe. Stalowe jeże też są do tego bardzo dobre.

Użyj najtrwalszych materiałów

W miastach znajduje się dużo wytrzymałych materiałów. Mądrze wybieraj materiały na bariery. Użyj materiałów, które naturalnie zapewnią najlepszą ochronę.

Cement i materiały budowlane są najlepszym zabezpieczeniem

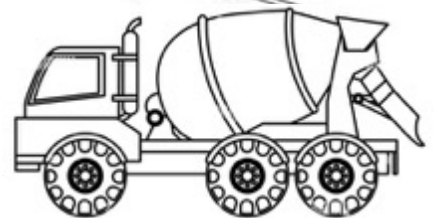
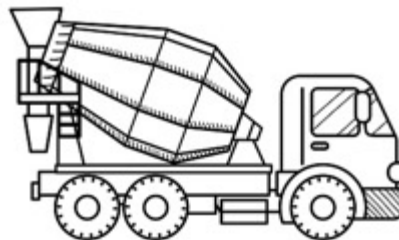
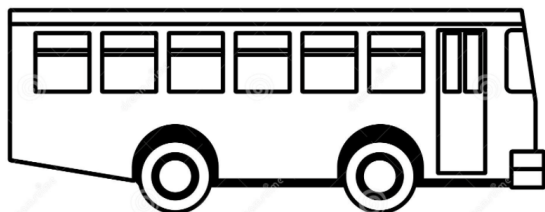
Klasa ochrony

Piwnica

Pojazdy

Otoczenie miejskie jest pełne wszelkiego rodzaju pojazdów. Używaj największych, najcięższych i najwytrzymalszych pojazdów, jakie są tylko dostępne. Każdy pojazd się liczy - stanowi on doskonałą bezpośrednią przeszkodę. Parkuj je na ulicach, alejkach, lotniskach, wszędzie. Używaj samochodów, ciężarówek, autobusów, wywrotek, pojazdów budowlanych.

Beton zbrojony

Użyj betonu jako podstawowego materiału do obrony. Obrońca miasta wykorzystuje ten unikalny materiał występujący w mieście na swoją korzyść. Beton zbrojony stalowymi prętami zbrojeniowymi jest dziesięć razy lepszy niż worki z piaskiem. Użyj gruzu, kamieni, cegieł.

Beton zbrojony prętami stalowymi (prętami zbrojeniowymi)

Worki z piaskiem do barier/bunkrów

Gruz

Dekonstruuj budynki. Utwórz gruzowiska, niszcząc konstrukcje tak, aby stworzyć bardzo mocne bariery z połamanego betonu, prętów zbrojeniowych, kamieni, cegieł i innych twardych materiałów. Jeśli wróg zbombarduje teren, użyj gruzu, który powstał po bombardowaniu. Buduj sterty z gruzu.

Woda

Woda, w tym rzeki, bagna i jeziora, może służyć zarówno jako potężna przeszkoda, jak i szybki szlak transportowy dla obrońców. Jak wspomniano przy niszczeniu mostów, pojazdom wojskowym i wrogim siłom zbrojnym jest bardzo trudno pokonać przeszkody wodne.

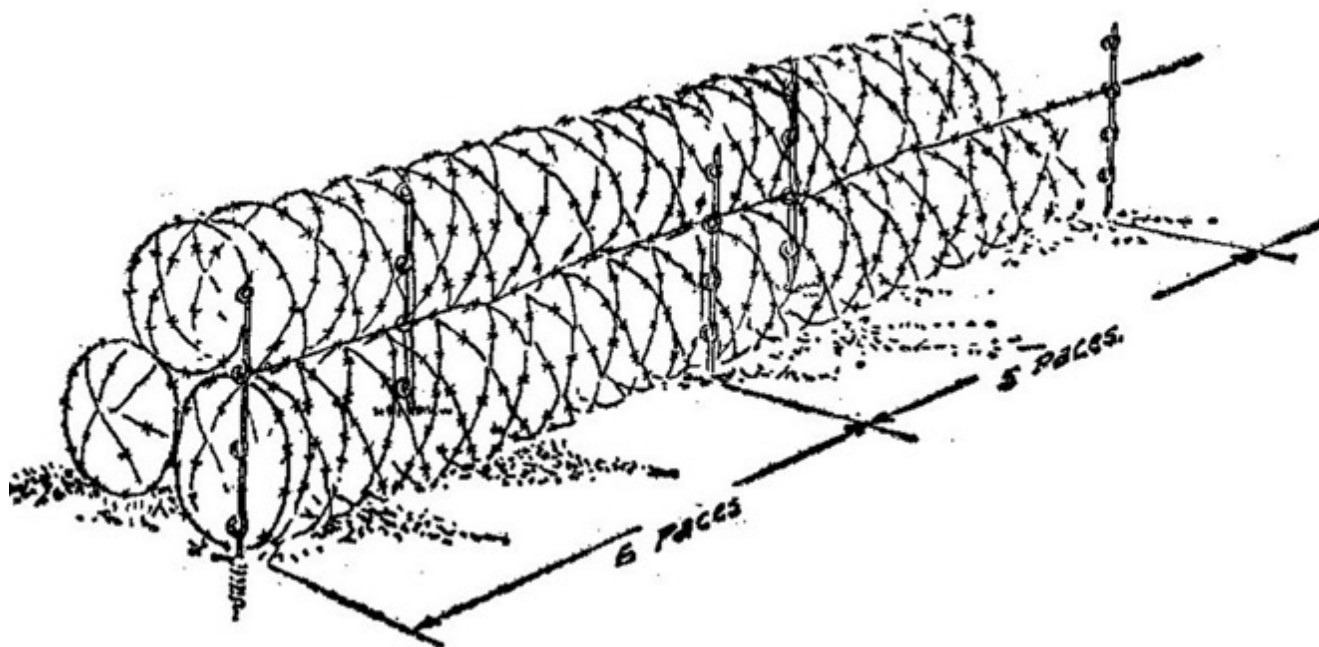
Wodę można również rozlać na obszarach otaczających tereny miejskie, tak aby stworzyć pola błotne, których pojazdy wojskowe nie będą w stanie przejechać – współczesna fosa dla waszej twierdzy.

Gdy Rosja zaatakowała Ukrainę w lutym 2022 r., Ukraina wokół swojej stolicy - Kijowa rozlała trzy główne rzeki. Ukraińcy otworzyli tamy, które podniosły poziom rzek tak, aby rzeki stały się większe i głębsze oraz stanowiły potężne przeszkody dla Rosjan próbujących dostać się do miasta. Ukraińcy podnieśli nawet poziom jednej rzeki po to, aby zalać nią bardzo duży obszar prowadzący do miasta, której wówczas Rosjanie nie byli w stanie przekroczyć.

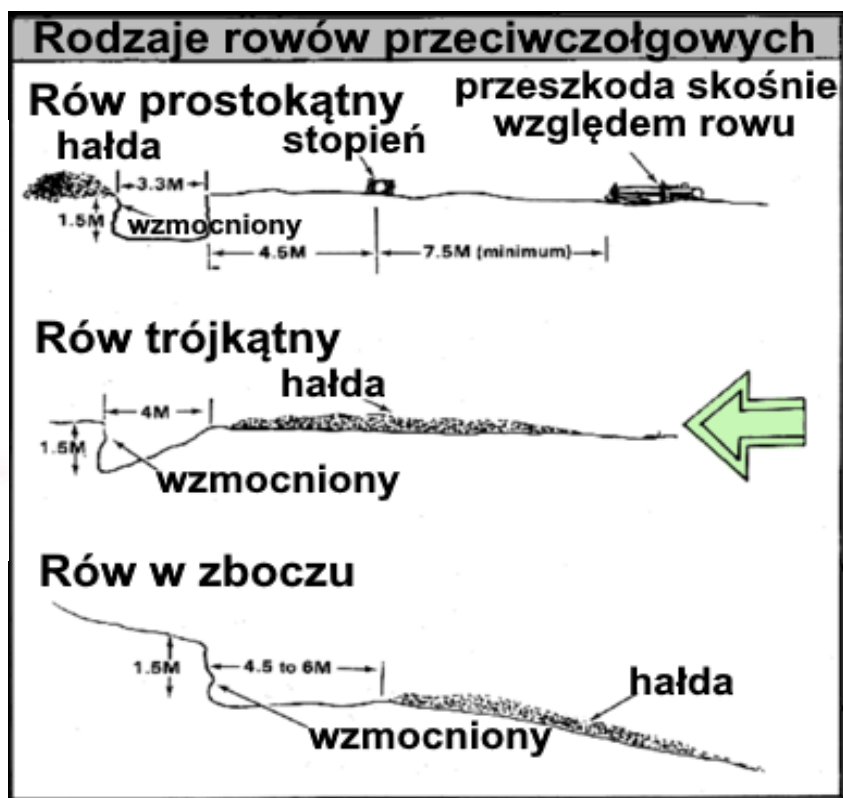
Drut kolczasty

Jeśli masz drut kolczasty, użyj go. Rozwiń trzy druty razem. Rozłóż je między budynkami. Potrójny drut kolczasty jest w stanie zatrzymać większość pojazdów, a nawet spowolnić czołg.

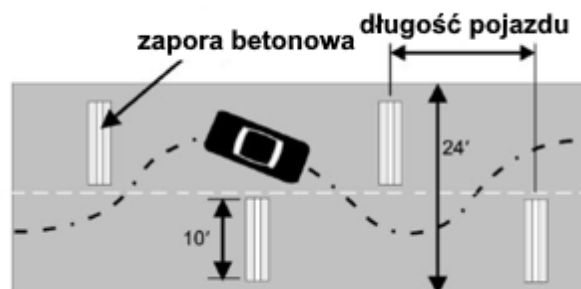
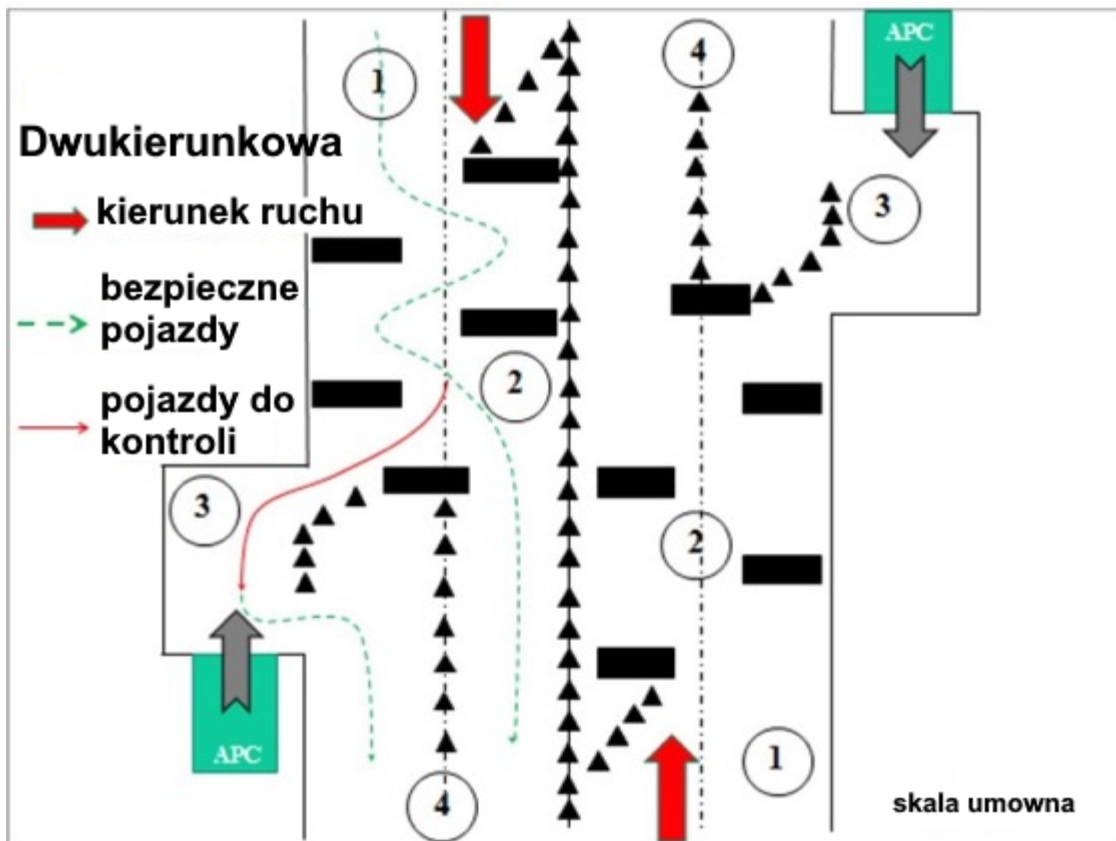
Rowy i okopy przeciwczołgowe

Jeśli masz czas i możliwości do kopania, wykop rowy przeciwczołgowe i umieść bariery wokół najgęstszych części miasta, zwłaszcza wszelkich wejść, które należy pozostawić ze względu na potrzeby cywilów. Celem jest zwiększenie gęstości i tak już zagęszczonych obszarów miejskich.

Przeszkody „S”

Jeśli nadal musisz korzystać z jakiejś ulicy, zbuduj na niej przeszkodę w kształcie litery „S” lub serpentyn, które spowodują spowolnienie pojazdów. Pomyśl o policyjnym punkcie kontrolnym, który możesz ustawić, gdy chcesz złapać sabotażystów, zanim najeźdźcy dotrą do waszej lokalizacji. Nie pozostaw żadnej drogi, która umożliwi swobodną i szybką jazdę.

Zapory przeciwczołgowe - stalowe jeże

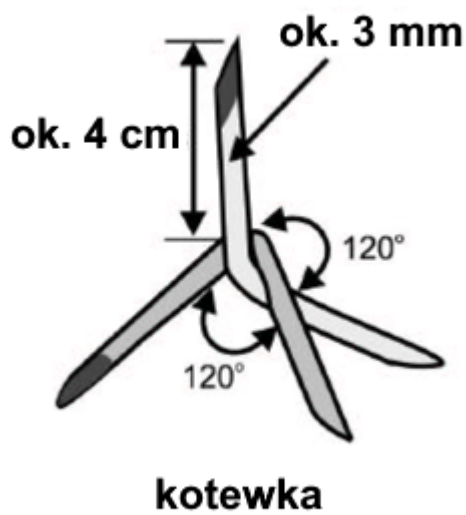
Jeże są to sześcioramienne przeszkody utworzone z trzech stalowych kątowników 10 x 10 cm (1,5 - 2 m długości). Są one przeznaczone do wywracania albo unieruchamiania pojazdów, gdyż obracają się pod podwoziem. Można je zespawać z kątowników oraz dodatkowych płyt na łączeniach lub bez nich.

Pasy z kolcami i Kotewki

Mniejszych rozmiarów jeże, zespawane przy użyciu krótszych kątowników z zaostrozonymi końcówkami oraz z metalowymi łańcuchami mogą służyć do rozkładania lub holowania ich przez ulicę lub ścieżkę, po której poruszają się kołowe pojazdy wroga. Są one dobre w miejscach, gdzie trasa musi być otwierana i zamykana.

Kotewki to małe, czteroramienne przeszkody używane do penetracji opon pojazdów lub podeszwy obuwia. Mogą być bardzo skuteczne w walce z personelem wroga i jego pojazdami - tymi, które nie mają wypełnionych pianką opon. Przykładowa noga kotewki ma około 4 cm długości i około 3 mm grubości. Kotewki mogą być wykonane z gwoździ dekarskich, z odciętymi główkami, oraz zaostrozonymi oboma końcami - wygiętymi na środku pod kątem 120 stopni. Zespawane muszą być punktowo na środku. Są zwykle używane zamiast potrójnych harmonijkowych przebijaczy opon. Są trudne do wykrycia i usunięcia.

Raportowanie o atakującym

Obrońca miasta może nie mieć zdolności do stawiania oporu, ale nadal może przyczynić się do obrony obszaru miejskiego poprzez dokładne i terminowe zgłaszanie informacji o lokalizacji i aktywności wroga.

Raportowanie (sposób A)

O wrogu można raportować na wiele sposobów. Najważniejsze jest podanie jak największej ilości informacji, zwięźle i rzetelnie. Powszechnym formatem raportów wojskowych jest rozmiar, aktywność, lokalizacja, jednostka, czas i wyposażenie:

Rozmiar/Kto – Wyrażone jako ilość, szczebel lub rozmiar. Na przykład zgłoś „10-ciu żołnierzy piechoty wroga” (nie „oddział strzelców”).

Aktywność/Co – Co robią, na przykład „umieszczają miny na drodze”.

Lokalizacja — Są to generalnie koordynaty współrzędnych siatki mapy wojskowej.

Jednostka/Mundur/Kto – Imię i nazwisko oraz inne informacje identyfikujące, takie jak naszywki-pagony, nakrycia głowy, oznaczenia pojazdów.

Czas – Podaj czas, w którym widziałeś aktywność wroga, a nie czas, gdy to zgłaszasz.

Sprzęt – Zawiera informacje o używanym sprzęcie i zastosowanej taktyce.

Przykładowy raport:

Wielkość	Siedmiu żołnierzy wroga.
Aktywność	Przemusza się na południowy zachód.
Lokalizacja	GA123456.
Jednostka/ umundurowanie	Oliwkowo - brunatne mundury sześciopromienna czerwona gwiazda na lewym ramieniu.
Czas	210200JAN16.
Wyposażenie	Jeden karabin maszynowy jedna wyrzutnia rakiet.

Raportowanie (Bezpieczeństwo)

*Ważne jest, aby wiedzieć, że także cywile zbierający informacje o wrogich siłach zbrojnych lub zgłaszający je - są uważani za biorących udział w działaniach wojennych podczas donosów i mogą sami stać się celem ataku wrogich sił zbrojnych.

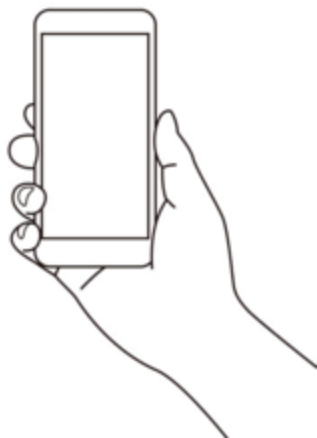
Zgłaszanie lub zbieranie informacji o siłach zbrojnych wroga musi odbywać się w sposób bezpieczny.

Gromadzenie plików elektronicznych, takich jak zdjęcia lub filmy ze smartfonów, musi być prowadzone w bezpieczny sposób:

- Wyłącz wszystkie funkcje geolokalizacji w swoim urządzeniu.
- Nigdy nie transmituj na żywo na publicznych platformach mediów społecznościowych.

Kanały te mogą zostać zlokalizowane albo być celem ataku, lub mogą ujawniać informacje o sojusznicznych siłach zbrojnych.

- Jeśli zdjęcia/filmy są gromadzone i udostępniane innym osobom, upewnij się, że zostały one później usunięte. Usuń także wiadomości. Nie pozostawiaj żadnych śladów na swoim urządzeniu dotyczących udzielenia informacji.

Broń

Obrońca miasta używa każdej dostępnej broni - albo takiej broni, którą może sam stworzyć. Kiedy wróg sforsuje waszą obronę, a ty osiągniesz sukces, może to zapewnić przejęcie i użycie ich broni.

Ogólne bezpieczeństwo broni

Traktuj każdą broń tak, jakby była załadowana.

Ostrożnie obchodź się z każdą bronią. Nie rzucaj nią. Nie używaj jej jako laski, nie kładź jej w brudzie oraz nie obchodź się z nią niewłaściwie w jakikolwiek inny sposób.

Nie celuj z broni, dopóki nie jesteś gotowy do oddania strzału.

Zawsze zidentyfikuj swój cel przed oddaniem strzału.

Zawsze trzymaj broń zabezpieczoną, aż do momentu, gdy z niej strzelasz.

Nie kładź palca na spuście, chyba że celujesz i masz zamiar wystrzelić.

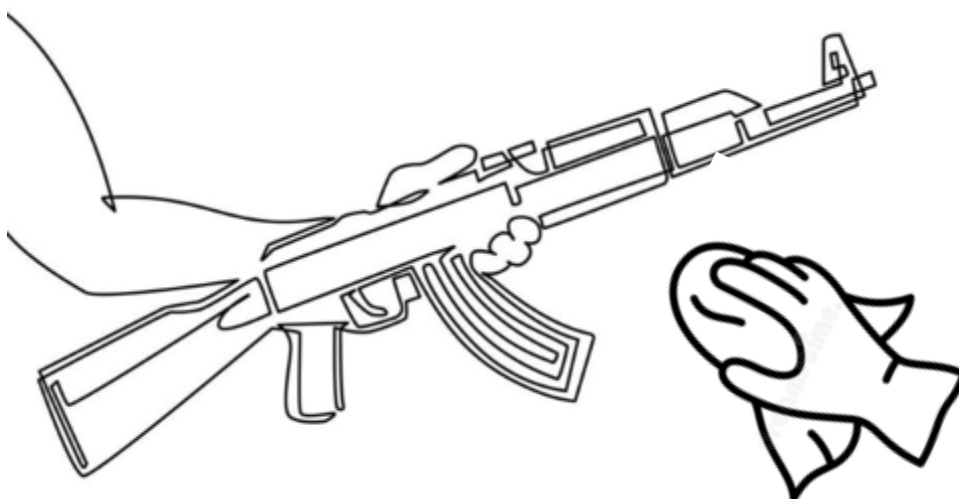
Ogólne zasady dbania o broń

Utrzymuj broń w czystości: bez rdzy, brudu, błota, nagaru czy innych brudnych substancji.

Czyść swoją broń codziennie!

Wytrzyj ją szmatką i nałóż smar na ruchome części.

Brudna broń może spowodować jej awarię lub, co gorsza, całkowicie zepsuć się podczas walki.

AK-47

Charakterystyka

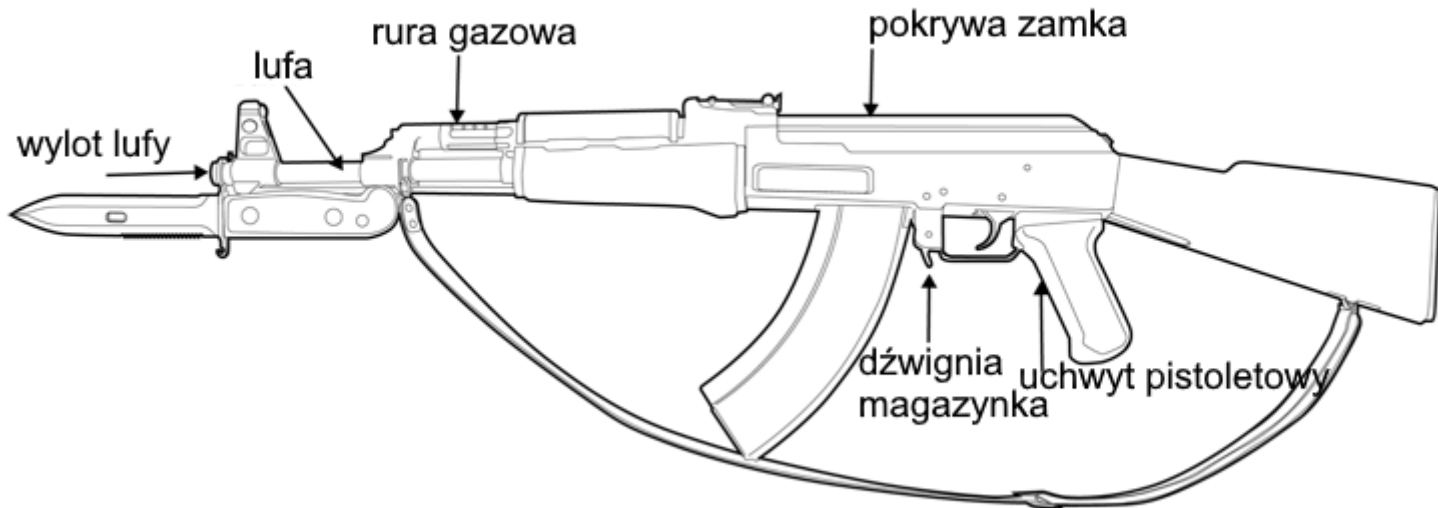

AK - 47

Kaliber:	7,62 x 39 mm
Masa (pusty):	4,3 kg
Długość: - z rozłożoną kolbą składaną/kolbą stałą - ze złożoną kolbą składaną	87 cm 70 cm
Gwint:	4 bruzdy, prawoskrętny 1 obrót na 30,5 cm
Prędkość wylotowa:	ok. 715 m/s
Szybkostrzelność rzeczywista:	12 - 15 pocisków na minutę
Zasięg efektywny:	400 metrów
Przełącznik trybu ognia:	zabezpieczony, automatyczny, pojedynczy
Celowniki: - przedni - tylny	muszka z korekcją przewyższenia bęben z korekcją w poziomie szczerbinka z korekcją przewyższenia
Pojemność magazynka:	30 nabojów

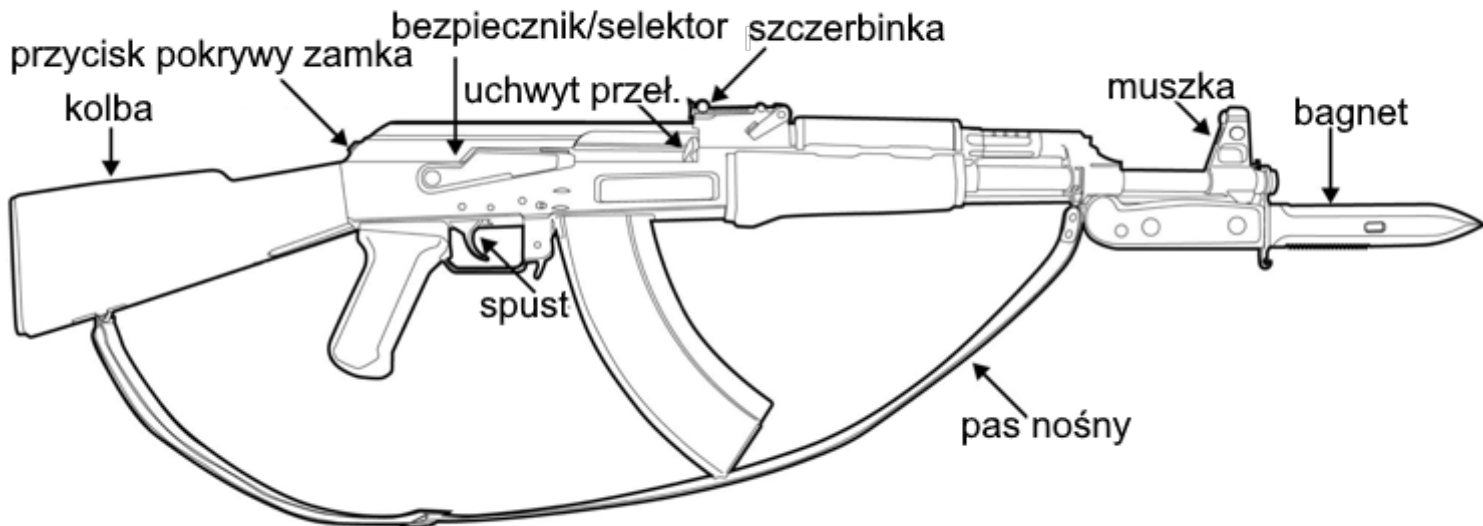
AK-47

Widok od lewej. Widoczne: wylot lufy/kompensator, lufa, rura gazowa, pokrywa zamka, dźwignia magazynka, uchwyt pistoletowy

Pozycja 1: Karabin AK - 47 widziany z lewej strony.

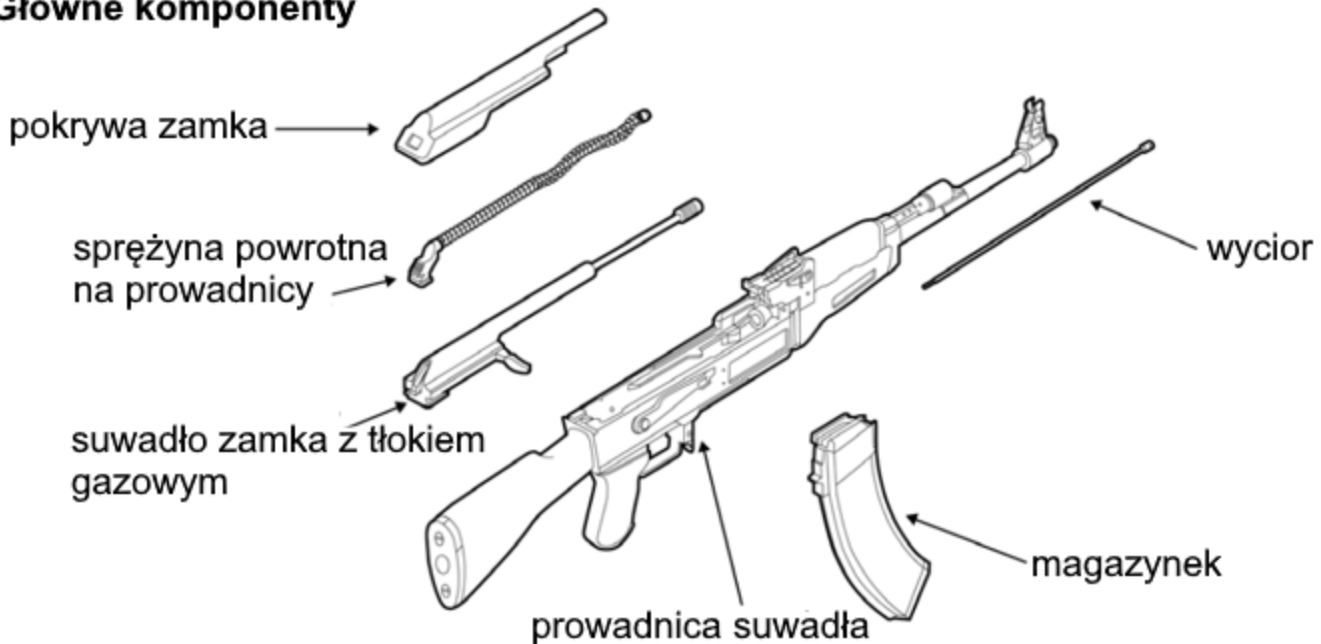
Widok od prawej. Widoczne: kolba, przycisk pokrywy zamka, spust, dźwignia wyboru rodzaju ognia i bezpiecznika, uchwyt przeładowania, tylny celownik (szczerbinka), przedni celownik (muszka), pas nośny, bagnet.

Pozycja 2: karabin AK - 47 widziany z prawej strony

AK-47

Główne komponenty

Pozycja 1: Główne komponenty AK - 47

1. **Zespół prowadnicy suwadła z lufą.** Zawiera celownik przedni z muszką, blok gazowy, rurę gazową, górną osłonę i łożo lufy, celownik tylny ze szczerbinką, zaczep automatyczny, sprężynę kurka, zespół kurka, dźwignię magazynka, dźwignię bezpiecznika/selektora, zespół spustowy, chwyt i kolbę.
2. **Osłona zamka.** Zakrywa i chroni mechanizm suwadła.
3. **Zespół sprężyny powrotnej z prowadnicą.** Zapewnia powrót suwadła z zamkiem.
4. **Zespół suwadła z zamkiem.** Zawiera uchwyt przeładowania, tłok gazowy, suwadło zamka z obrotowym zamkiem, pazur wyciągu z wyżłobieniem, wyrzutnik, sprężynę wyciągu, zawleczkę iglicy oraz iglicę. Odpowiada za cykl przeładowania.
5. **Magazynek.** Może być plastikowy lub metalowy, pojemność 30 nabojów. Zaczep przytrzymuje go w gnieździe magazynka. Ruch posuwisty do przodu zespołu suwadła z zamkiem wsuwa górny nabój do komory po wystrzale.
6. **Wycior.** Służy do czyszczenia lufy i rury gazowej z nagaru.

AK-47 (Przełącznik trybu ognia)

Zabezpieczony. Karabin nie wystrzeli z selektorem w pozycji zabezpieczony. Aby wyciągnąć nabój z komory (rozładować) lub załadować nowy, przesunąć dźwignię w INNĄ pozycję niż zabezpieczony. Magazynek zmieniamy w pozycji zabezpieczony. Dźwignia niezależna od pozycji kurka.

Pozycja 6: dźwignia selektora/bezpiecznika w pozycji zabezpieczony.

Ogień pojedynczy. W tej pozycji bezpiecznika/selektora jedno pociągnięcie za spust spowoduje jeden wystrzał. Aby załadować nabój do komory lub usunąć nabój z komory dźwignia musi być w pozycji Pojedynczy lub Automatyczny.

Pozycja 7: dźwignia bezpiecznika w pozycji pojedynczy.

Ogień ciągły/automatyczny. Broń będzie strzelać, dopóki spust jest naciśnięty i w magazynku są naboje. Aby załadować nabój do komory lub usunąć nabój z komory dźwignia bezpiecznika musi być w pozycji Pojedynczy lub Ciągły (Automatyczny).

Pozycja 8: dźwignia bezpiecznika w pozycji ciągły/automatyczny.

AK-47

Ładowanie broni

Ostrzeżenie

Jeżeli broń zostanie upuszczona lub uderzona z włożonym magazynkiem, może samoczynnie załadować nabój do komory i niekontrolowanie wystrzelić. Niewłaściwe obchodzenie się z bronią może być przyczyną kalectwa lub śmierci.

Uwaga!

NIGDY nie popychaj ręką uchwytu przeładowania do przodu. Aby dostać nabój odciągnij uchwyt do tyłu i pozwól sprężynie popchnąć suwadło.

1. Ustaw dźwignię bezpiecznika/selektor na pozycję Zabezpieczony.
2. Oprzyj występ z przodu magazynka na wycięciu w gnieździe. Ruchem obrotowym włoż magazynek do gniazda, aż usłyszysz kliknięcie zatrzasku magazynka. Pociągnij magazynek w dół i popchnij do góry, upewniając się, czy jest zablokowany.

Pozycja 1: wkładanie magazynka.

3. Dźwignię bezpiecznika/selektora przesun w dół na Pojedynczy.
4. Załaduj broń pociągając za uchwyt przeładowania. Nie popychaj jej do przodu.
5. Dźwignię bezpiecznika przesun w górę na Zabezpieczony.

AK-47

Rozładowanie broni

1. Wyceluj broń w bezpiecznym kierunku. Bezpiecznik przełącz na Zabezpieczony.
2. Aby wyjąć magazynek, naciśnij dźwignię zatrzasku magazynka i jednocześnie obróć magazynek do przodu. Wyciągnij zwolniony z zatrzasku magazynek w dół.

Pozycja 2: wyciągnięcie magazynka.

3. Przełącz dźwignię bezpiecznika/selektora w pozycję Ciąły lub Pojedynczy.

Pozycja 3: dźwignia bezpiecznika w pozycji Pojedynczy (po lewej) i Ciąły/Automatyczny (po prawej)

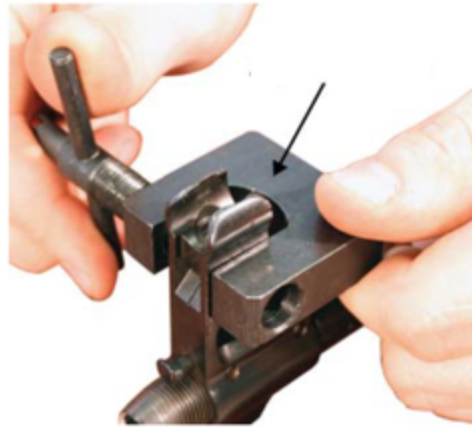
4. Odciągnij do tyłu uchwyt przeładowania i przytrzymaj. Zajrzyj do komory i sprawdź, czy nie znajduje się w niej nabój.
5. Puść uchwyt przeładowania, pozwalając sprężynie powrotnika na dostanie zamka. Przełącz bezpiecznik na Zabezpieczony.
6. Broń jest rozładowana i zabezpieczona.

AK-47

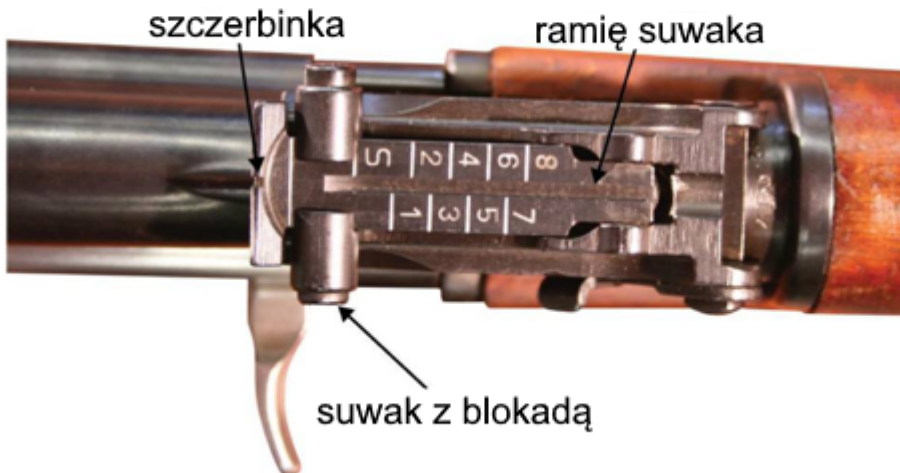
Regulacja przyrządów celowniczych

Celownik przedni

- Muszka. Wkręcanie muszki w podstawę spowoduje podniesienie do góry miejsca, gdzie trafi pocisk, a wykręcanie muszki do góry spowoduje obniżenie miejsca, gdzie trafi pocisk. Narzędzie wielofunkcyjne służy do wkręcania/wykręcania muszki.
- Bęben ustawienia w poziomie. Wciśnięcie bębna w prawo spowoduje przesunięcie miejsca, gdzie uderzy pocisk w lewo, a wciśnięcie bębna w lewo przesunie miejsce uderzenia pocisku w prawo. Służy do tego imadło celownika.

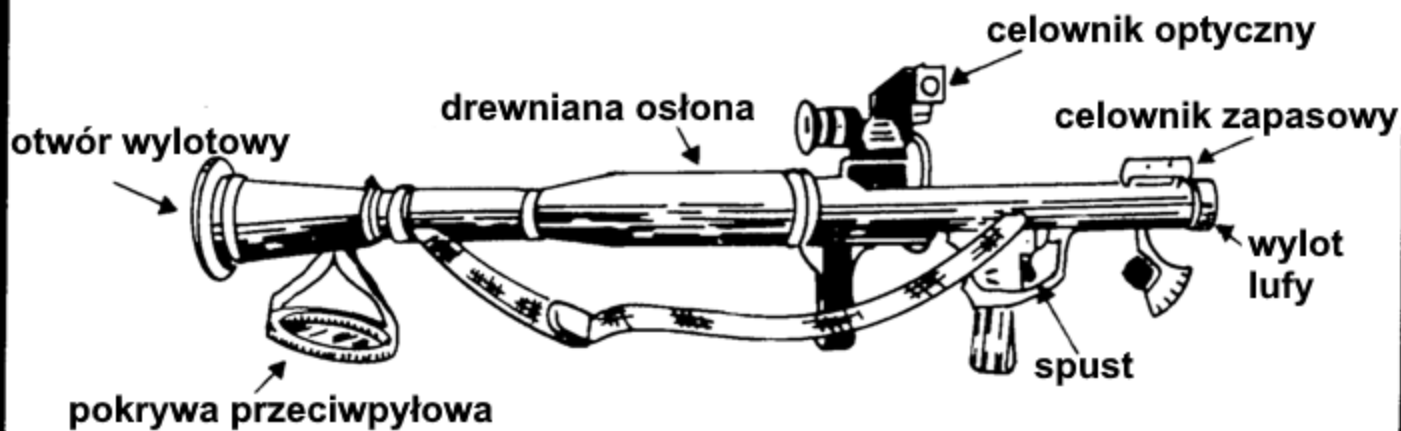

Celownik tylny Szczerbinka znajduje się na końcu ramienia. Przesuwając suwak na ramieniu ustawiamy odległość zgodnie z oznaczeniami na skali. Suwak powinien blokować się w pozycjach oznaczonych na skali. Dla odległości poniżej 100 m ustaw pozycję "S", dla 100 m "1", dla 200 m "2" itd.

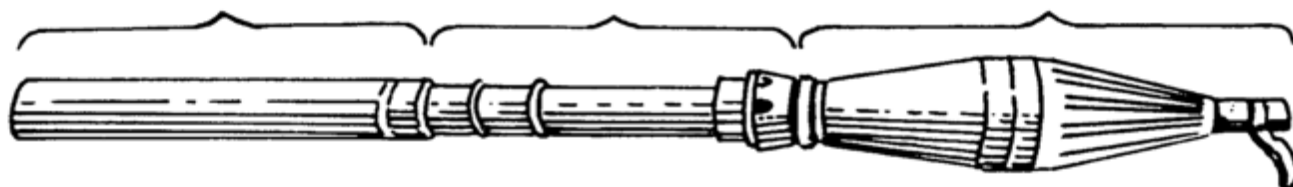
Granatnik przeciwpancerny RPG - 7

Granatnik przeciwpancerny o napędzie raketowym RPG-7

RPG-7D wersja spadochroniarska

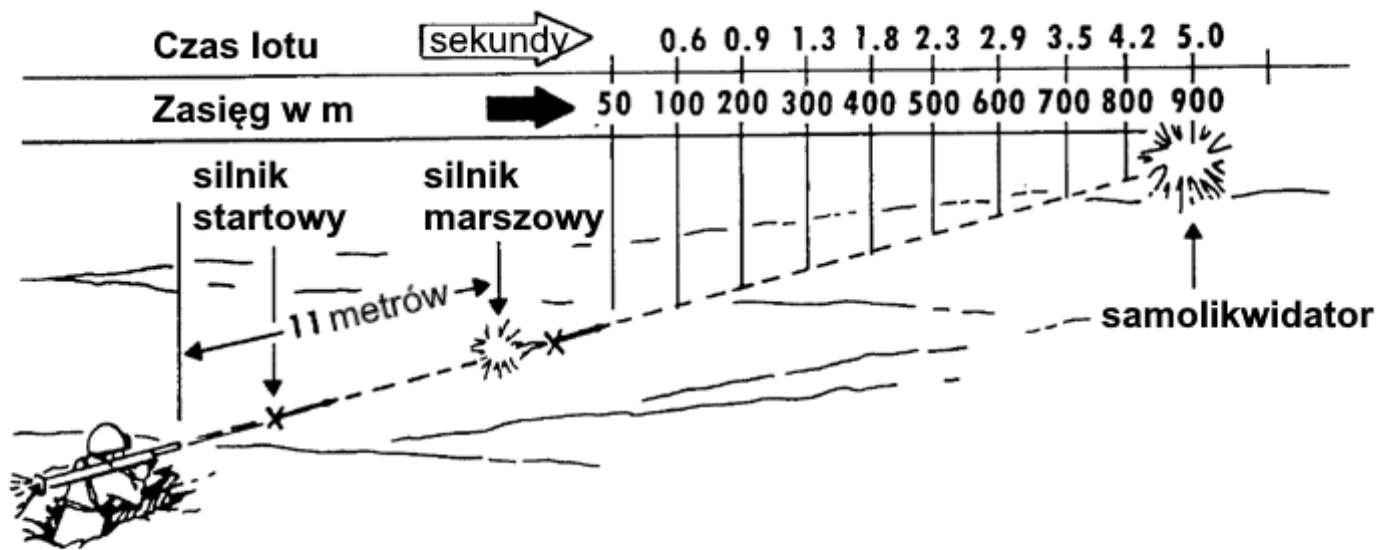
propagator (silnik startowy) silnik marszowy głowica bojowa

Przed wystrzałem:

Pocisk przechowywany jest w dwóch częściach: głowica bojowa z silnikiem marszowym oraz silnik startowy. Przed użyciem należy dwie części skrócić.

Granatnik przeciwpancerny RPG - 7

Długość: 96 cm (wyrzutnia)
133 cm (z granatem)

Waga: 6,5 kg (wyrzutnia)
8,6 kg (z granatem)

Kaliber: 40 mm (wyrzutnia)
85 mm (granat)

Szybkostrzelność: 4 - 6 strz./min

Zasięg: 5 m (minimalny)
500 m (celownik)
900 m (samolikwidator)

Prędkość wylotowa:

117 m/s (początkowa)
294 m/s (z silnikiem raketowym)

Przebijalność: 330 mm stali

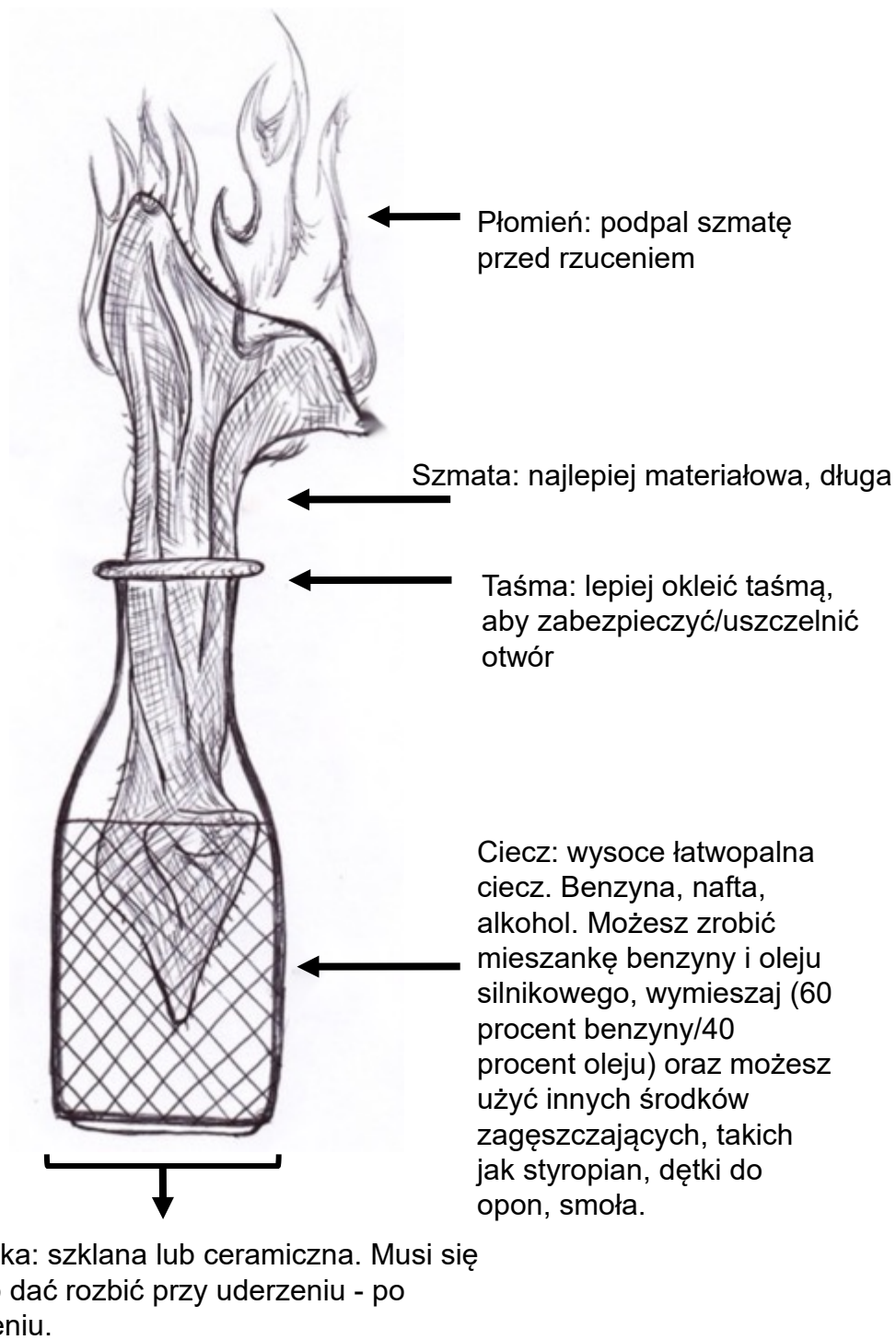
Głowica: HEAT - kumulacyjna

***ważne:**
głowica uzbraja się po
przebyciu 5 metrów

Koktajle Mołotowa

Koktajl Mołotowa:

Jednorazowe narzędzie
dobre do użycia
przeciwko pojazdom.
Łatwo wykonalne.
Skuteczny na bliskie
starcia w ramach działań
wojennych w miastach.

*Zobacz strony 76-77, aby poznać kilka sposobów wykorzystania koktajli Mołotowa

Drony

W zależności od zdolności do prowadzenia walki elektronicznej i innych możliwości atakującego, komercyjne drony mogą być doskonałymi narzędziami lub bronią.

Drony mogą być używane do wykrywania nadchodzącego wroga i zapobiegania atakowi z zaskoczenia na obrońców.

Drony mogą być wykorzystane do naprowadzania ognia na atakującego.

Drony mogą być używane do zrzucania różnych rzeczy na atakujących.

Drony mogą zasiać strach w sercach atakujących. Jeśli będą musieli oni patrzeć w górę i nie będą wiedzieć, co lata po niebie, to nie będą w stanie zweryfikować, czy to jest zabójczy dron, czy nie.

Atak, Atak, Atak

Podczas gdy celem obrony miasta może nie być zniszczenie wszystkich wrogich napastników, to ciągłe/selektywne ataki osiągają cel utrzymania wolności miasta. Staraj się zamienić każdą ulicę w maszynkę do mielenia mięsa, która będzie mieć wrogów w pył.

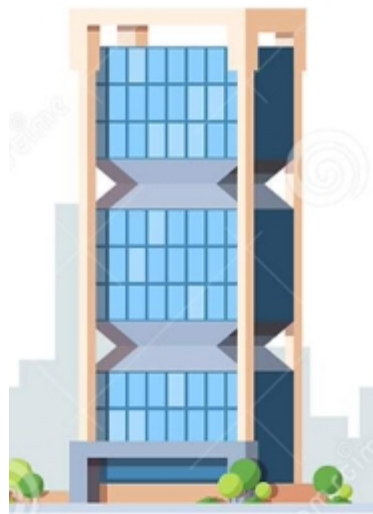
Wybierz budynki do obrony

Wybieraj masywne, betonowe budynki. Szukaj budynków o grubych ścianach, ze zbrojonego betonu. Najlepsze są budynki rządowe, uniwersyteckie, przemysłowe i bankowe.

Nie używaj budynków ze szkła albo drewna, gdyż się pokruszą lub spalą.

Korzystaj z budynków, które mają dalekie pole widzenia, abyś widział i ostrzeliwał napastnika z dużej odległości.

Zawsze miej plan ucieczki z budynku, albo przez dziury, które zrobisz, albo przez istniejące już podziemne tunele.

Zbuduj umocnione punkty obronne

Umocniony punkt obronny jest budynek ufortyfikowany, który zakotwicza całe obszary obrony. Obrońca przeznaczają dużo czasu i amunicji na te budynki, tak aby stały się one bardzo odporne.

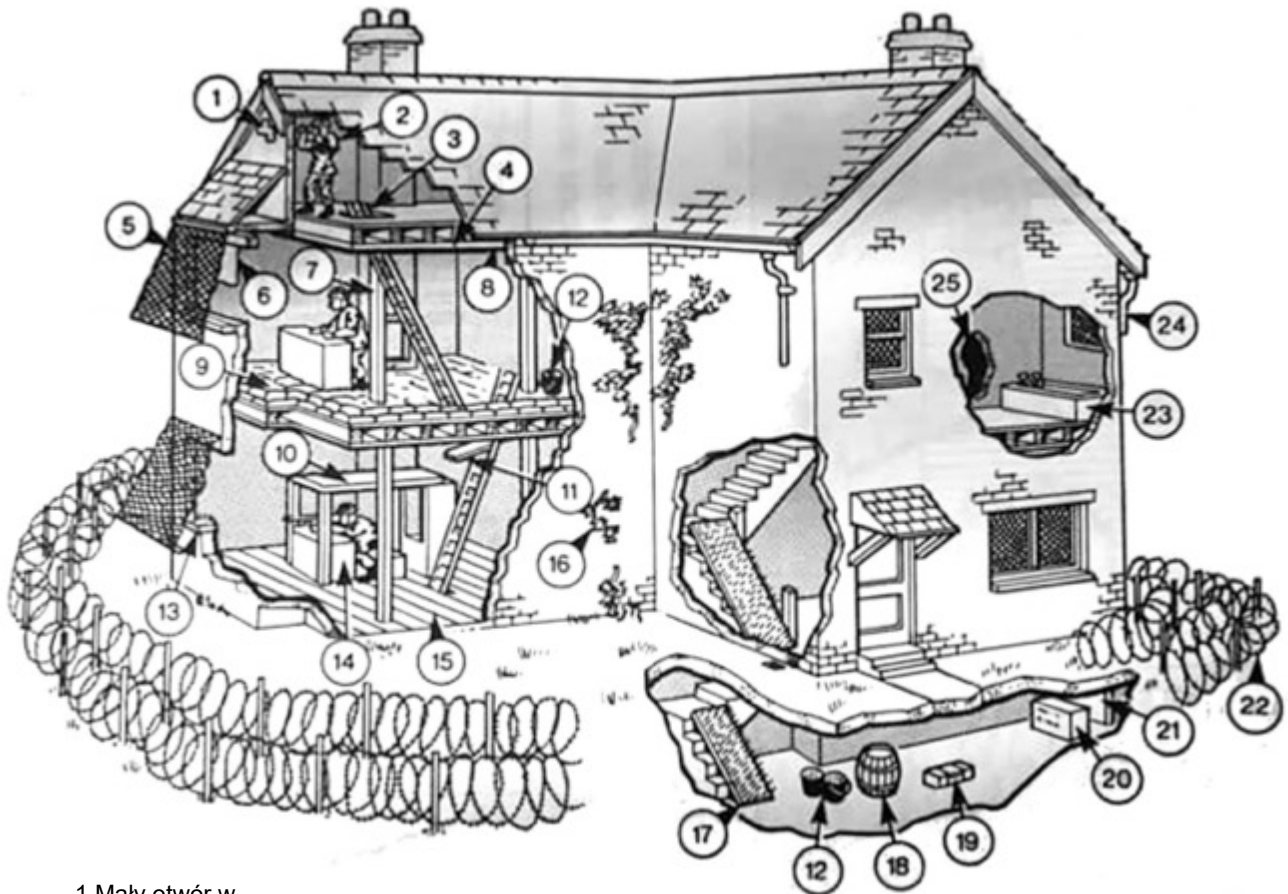
Obrońca miasta buduje swoje przeszkody i bariery, tak aby skierować wroga do punktu obronnego.

Dobrze zbudowane, odporne punkty obronne, to punkty, których oczyszczenie może zająć atakującemu kilka dni.

Na przykład w bitwie pod Stalingradem, podczas II wojny światowej, około 20 żołnierzy zamieniło czteropiętrowy budynek mieszkalny w punkt obrony. Budynek miał dalekie pole widzenia z trzech stron, a także na duży dziedziniec. Wokół budynku umieścili drut kolczasty i miny przeciwpiechotne/przeciwpancerne, wybili i wycięli dziury w ścianach, tworząc wewnętrzne przejścia, a w rogach umieścili stanowiska strzeleckie dla karabinów maszynowych. Przemieszczali się do piwnicy, gdy ogień pośredni uderzał w szczyt budynku, albo na wyższe piętra, gdy zbliżały się czołgi atakującego. Przez to mogli strzelać z karabinów przeciwpancernych w dół, w czuły punkt - cienkie dachy czołgów.

Żołnierze utrzymywali budynek przez 58 dni, mimo licznych ataków sił zmechanizowanych i sił połączonych, co spowodowało ogromne straty po stronie atakującego. Budynek został później nazwany domem Pawłowa.

Dom jako Punkt Obrony

1. Mały otwór w ścianie pod okapem
 2. Punkt obserwacyjny na poddaszu
 3. Otwór w podłodze
 4. Wspornik belki
 5. Siatka druciana
 6. Zasłona lub worek
 7. Belka podporowa

8. Usuń gips lub zapewnij twardą osłonę
 9. Dwie warstwy worków z piaskiem na podłodze
 10. Drzwi
 11. Belka (narzuca zwłokę)
 12. Piasek
 13. Deski z gwoździami
 14. Pudła wypełnione kamieniami
 15. Poziom gruntu
 16. Usuń pnącza

17. Deski z gwoździami (wąskie przejście pozostawione dla obrońców)
 18. Woda
 19. Amunicja
 20. Skrzynia wypełniona kamieniami
 21. Drzwi prowadzące do wyjścia awaryjnego
 22. Gęste przeszkody z drutu kolczastego w rogach
 23. Wanna wypełniona wodą
 24. Usuń rynnę
 25. Otwór do przechodzenia w ścianie działowej

Przygotowanie domu do obrony

Nie ma końca zadaniom, które poprawią twoją obronę: jedynym czynnikiem ograniczającym będzie czas. Po opracowaniu kątów ostrzału i wycięciu otworów strzelniczych, aby je pokryć, będziecie musieli ustalić priorytet pracy, aby osiągnąć najlepszą możliwą obronę w dostępnym czasie.

Obserwacja

Wytnij otwór obserwacyjny na strychu, w ścianie pod okapem.

Użyj zaston lub worków, aby zasłonić okna. Zaston okna drucianą siatką, aby uchronić się przed granatami lub ładunkami wybuchowymi.

Deski podłogowe należy usunąć pod oknami dolnymi, aby wróg po wybiciu okna i wejściu, nie zeskoczył na solidną podłogę. Umieść gwoździe lub potłuczone szkło między dźwigarami podłogi.

Dziury do zrzucania granatów

W podłogach należy wyciąć małe dziury, aby w przypadku zejścia wroga na dół można było zrzucić na niego granaty ze swoich pozycji bojowych.

Nie zapomnij o kominie: wypełnij go drutem kolczastym

Usuń cały tynk z sufitu i użyj go do wypełnienia worków z piaskiem itp. Jeśli zdejmiesz teraz tynk, nie spadnie on później na twoją głowę.

Dwie warstwy worków z piaskiem

na podłodze powstrzyma wroga strzelającego przez nią od dołu, jeśli wiamie się na dole

Jako tymczasowe klatki schodowe użyj otworów wyciętych w podłogach za pomocą wyrzynarki lub liny z węzłami.

Ochrona okien i „trumny”

Siatka druciana nad oknami zapobiegne wrzuceniu granatu. Jeśli jednak zbudujesz trumnę z worków z piaskiem wokół swojej pozycji, będziesz chroniony przed wybuchami granatów i zawałaniem się dachu. Następnie, jeśli wróg dostanie się do twojego pokoju, możesz rzucić granat nad trumną do pokoju.

Po zakończeniu wszystkich innych przygotowań usuń schody lub przykryj je deskami nabitymi gwoździami.

Ścisła ochrona

Dwie rolki drutu zabezpieczone słupkami i obficie obsiane minami przeciwpiechotnymi odstraszą wroga.

Combat and Survival Magazine Page 1102 Edition 56. 1986

Media – gaz i prąd

Gaz jest prawdziwym zagrożeniem, więc zakręć zawory na zewnątrz domu. Tak samo z elektrycznością. Jeżeli przeciwnik dostanie się do środka, to walka w ciemnościach daje ci przewagę, bo ty znasz układ pomieszczeń, a wróg nie.

Pokoje będą w całkowitej ciemności lub półciemności, więc ty można używać drutów na szyję i nisko leżących splotów drutu w pokoju. To spowolni atakującego i da ci czas na wydostanie się ze straconego pokoju.

Utwórz dużo mysich dziur

Twórz mysie dziury i tunele. Taktyka wykorzystywania mysich dziur — (dziur tworzonych w wewnętrznych i zewnętrznych ścianach budynków), które umożliwiają żołnierzom przemieszczanie się poprzez zewnętrzne ściany i wewnętrzne przestrzenie budynków. Jest to jedna z najbardziej dominujących i powtarzających się technik obronnych. Pozwala ona poruszać się i atakować pod niewidocznymi i osłoniętymi, betonowymi konstrukcjami. Tunele pozwalają również uciec przed bombardowaniami.

MYSIE DZIURY W ORTONIE

BITWA O ZDOBYCIE ORTONY, PODCZAS DRUGIEJ WOJNY ŚWIATOWEJ OBEJMOWAŁA JEDNĄ Z NAJKRWAWSZYCH WALK TZW. OD DOMU DO DOMU. ABY UNIKNĄĆ ŚMIERCIONOŚNEGO OGNIĄ KRZYŻOWEGO, PRZECINAJĄCEGO MOCNO ZAMINOWANE ULICE ZAWALONE GRUZEM, KANADYJSCY ŻOŁNIERZE UŻYWALI „MYSICH DZIUR” – ZA POMOCĄ MATERIAŁÓW WYBUCHOWYCH PRZEDZIERALI SIĘ PRZEZ ŚCIANY BUDYNKÓW, OCZYSZCZAJĄC W TEN SPOŚB PO KOLEI KAŻDY DOM.

Ścianki działowe burzone mat. wybuchowym

Pobliskie domy lub budynki

Ogień snajperów i karabinów maszynowych

Niemcy stworzyli przeszkody z gruzu i zaminowali je, aby uniemożliwić przejazd pojazdów i przejście piechoty

Po wejściu, piechota wdzierała się na wyższe kondygnacje, dziurawiła ściany, po czym schodziła na niższe w sąsiednim budynku

Żołnierze weszli do budynku przez wylot w ścianie zewnętrznej, albo użyli ładunków wybuchowych lub wyrzutni przeciwpancernych PIAT, aby zrobić dziurę i uzyskać dostęp

Używaj i buduj tunele

Najlepsze budynki do obrony to te, które mają pod sobą tunele.

Dzięki tunelom obrońca może niezauważalnie poruszać się pomiędzy budynkami. Pozwalają one także obrońcom uciec przed bombami.

Jeżeli nie ma tuneli, spróbuj je zrobić.

Buduj bunkry wewnątrz i na zewnątrz budynków

Jeśli masz czas, stwórz prowizoryczne, zamknięte bunkry. Powinny mieć one osłonę górną (beton na górze) i być niewidoczne z powietrza.

Umieść ciężką broń w budynkach

Możesz umieścić swoje ciężkie systemy uzbrojenia w środku budynków. Ciężka broń może być rozmontowana i ponownie złożona na wyższych piętrach budynku, aby wykorzystać pole widzenia i kąt ostrzału. Tworzy to również dodatkową ochronę podobną do bunkra dla obrońcy, którego broń powoduje najwięcej strat u wroga.

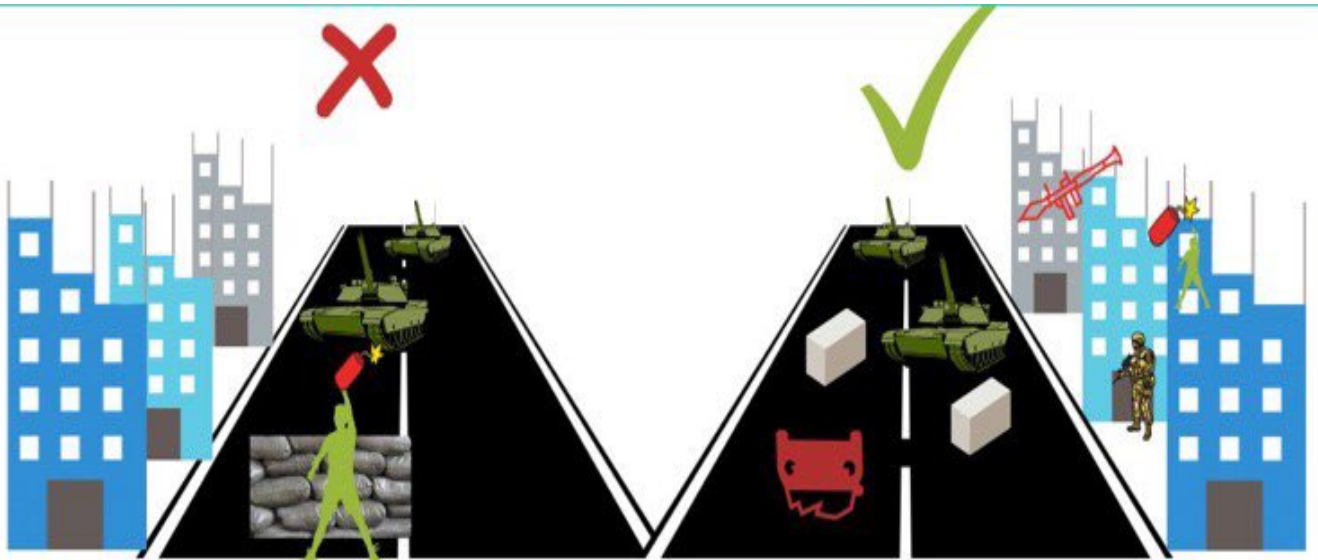
Umieść wszędzie skrytki (na ukryte zapasy)

Umieść skrytki wszędzie tam, gdzie planujesz walczyć. Teren miejski zapewnia mnóstwo możliwości do ukrycia, ochrony i zamaskowania wstępnie rozmieszczonych punktów zaopatrzenia w celu obsługi wielu głównych, alternatywnych i dodatkowych pozycji bojowych. Walcząc w mieście łatwo o dezorientację. Miej specjalny symbol lub oznakowanie na zewnątrz budynku, aby tylko ty i twój zespół wiedzieli, co oznacza, a który wskazuje, że tutaj znajduje się skrytka z zapasami, dzięki czemu można je łatwo znaleźć.

Atak z budynków (nie zbliżaj się do ulic)

Do ataku używaj ulic z budynkami blisko dróg. Wyższe piętra lub piwnice są najlepsze, ponieważ czołgi i inne działa nie mogą podnieść swoich luf tak wysoko lub zbyt nisko. Po prostu atakującemu trudniej jest walczyć patrząc w górę lub skierować lufę czołgu w dół. Obrońcy muszą pozostać w ukryciu wewnątrz budynków do momentu ataku, a następnie zmienić pozycje.

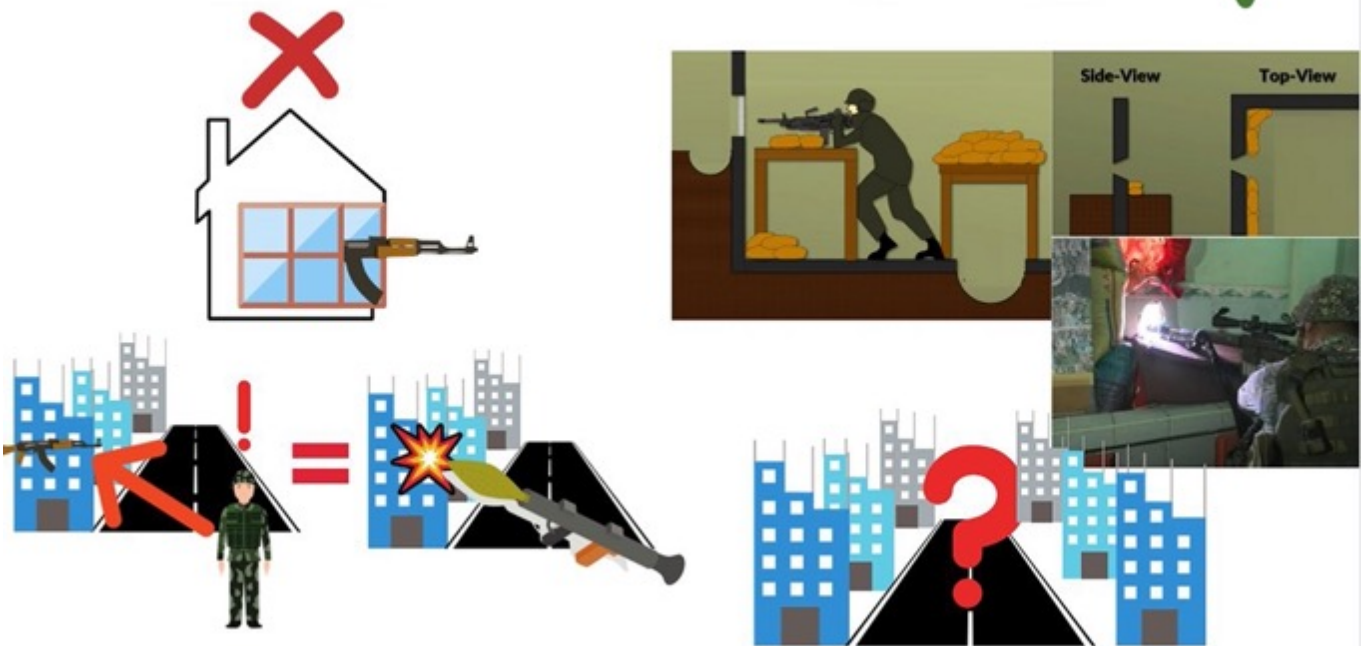

Strzelaj z wewnątrz budynków

Nie ma powodu, dla którego miejski obrońca miałby być widoczny z nieba lub ulicy przez zbliżającego się napastnika, gdy znajduje się w pozycji do ataku. Nie wystawiaj luf broni przez okna. Trzymaj się z tyłu i strzelaj z wnętrza pomieszczeń, aby zmniejszyć widoczność. Wojsko boi się snajperów. Zamień każde okno w możliwą pozycję snajperską. Prowadź ogień przez pomieszczenia i budynki na zewnątrz.

Nie wystawiaj broni przez okna

W środku jesteś niewidoczny

Zaplanuj dokładnie, gdzie strzelać

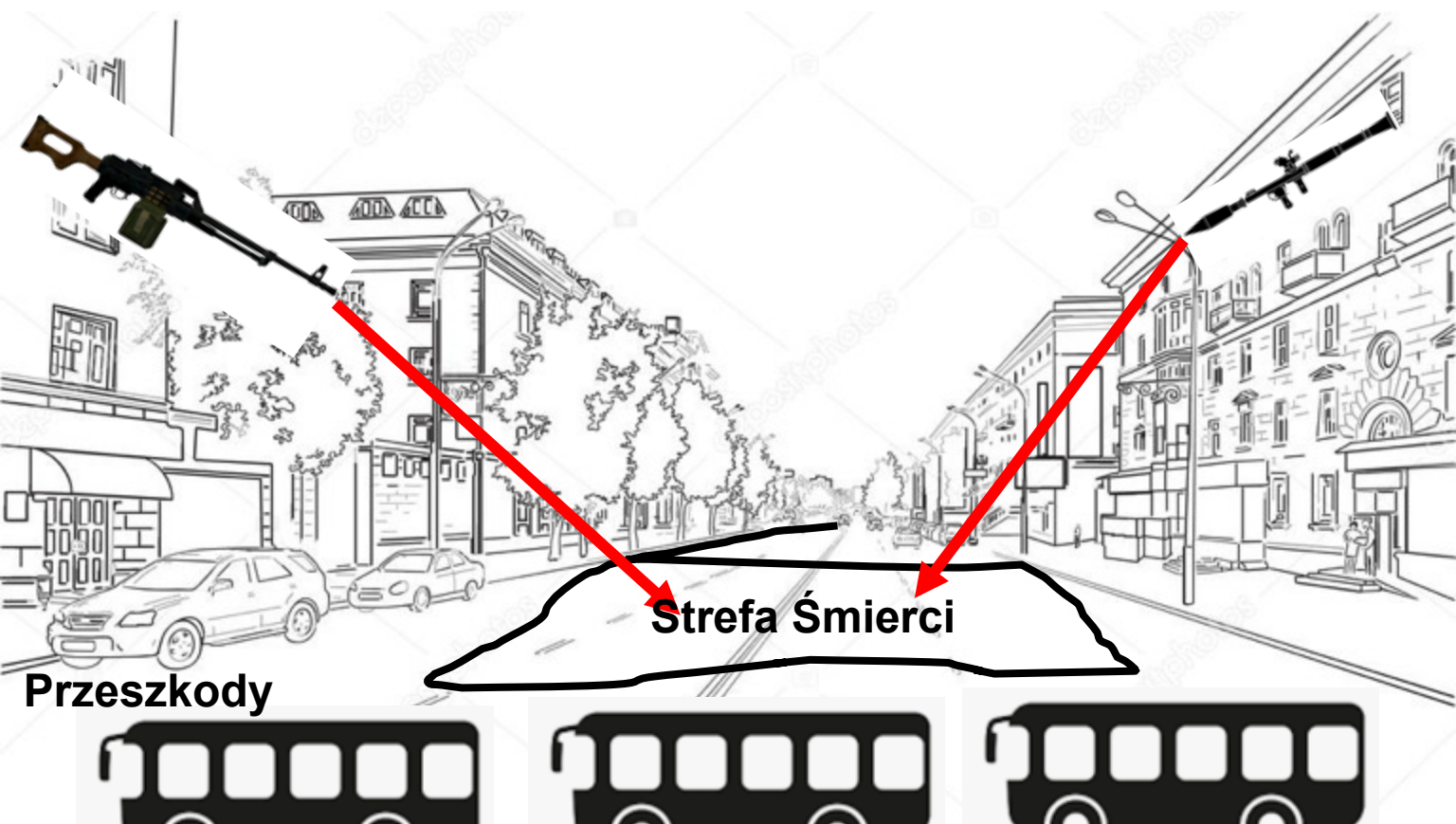
Ponownie, twoje przetrwanie w celu walki jest ważne, więc dobrze zastanów się, gdzie będziesz strzelać. Wybierz wzniesione pozycje wzdłuż długich ulic; strzelaj i uciekaj; stosuj zasadzki. Celuj w okna i drzwi pojazdów nieopancerzonych lub żołnierzy na otwartej przestrzeni. Snajperzy to jeden z największych postrachów żołnierzy.

Zbuduj obszary starcia (strefy śmierci)

Jedną z najpotężniejszych taktyk obronnych jest ustanowienie obszarów starcia (stref śmierci... miejsc, w których wróg zginie).
7 prostych kroków do zbudowania strefy zabijania (uproszczenie):

- Zidentyfikuj wszystkie prawdopodobne kierunki nadejścia wroga.
- Określ, co zrobi/spróbuj zrobić wróg.
- Określ, gdzie chcesz zabić wroga.
- Zaplanuj i zintegruj przeszkody (aby go spowolnić/zatrzymać)
- Zdecyduj, gdzie się ukryć i strzelać.
- Zaplanuj i zintegruj ogień pośredni (w tym koktajle Mołotowa).
- Przećwicz plan wiele razy.

Użyj ataków Uderz i Ucieknij

Używaj zasadzek przeciwpancernych typu „uderz i uciekaj”. W pierwszej bitwie o Grozny małe grupy 3-5 bojowników uzbrojonych tylko w AK-47, granaty i RPG-7 lub RPG-18 walczyły z pojazdami opancerzonymi z piwnic lub wyższych pięter budynków, gdzie czołgi i inna broń nie mogły skutecznie odpowiedzieć ogniem. Uderzali w pierwszy i ostatni pojazd, aby uwięzić pozostałe w pułapce, atakując, a następnie oddalając się.

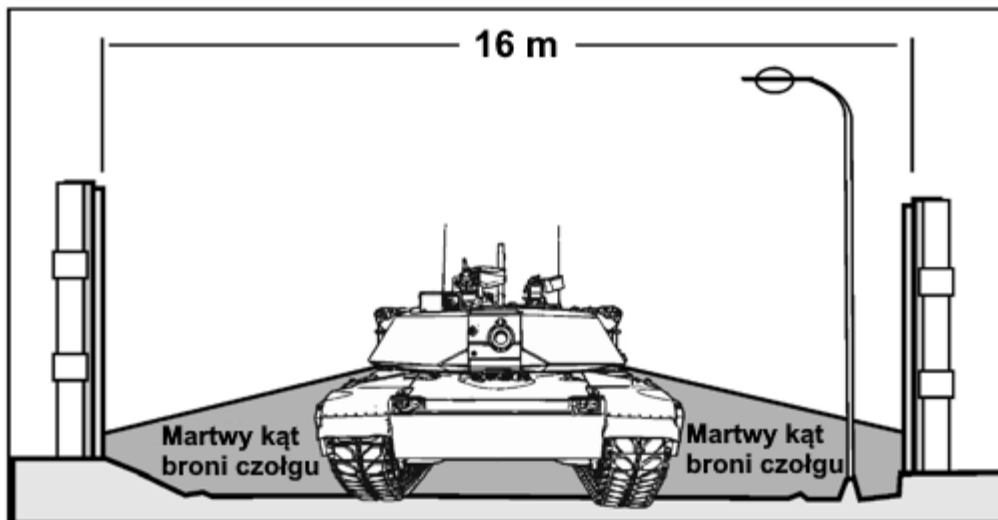
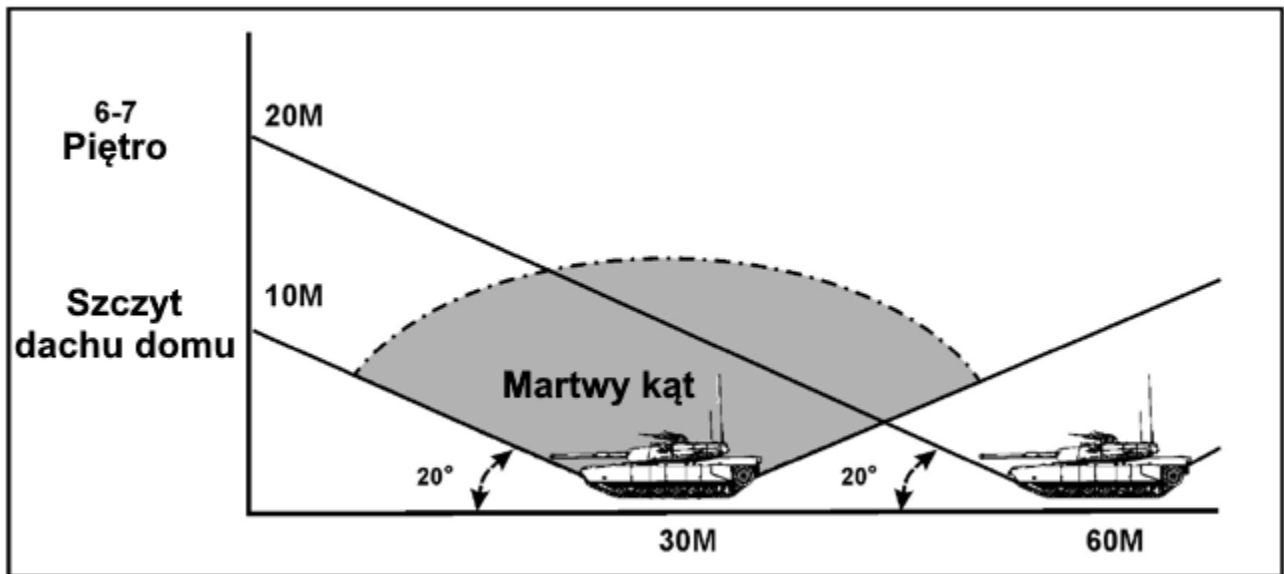

Czołgi

Atakujący silnie bronione miasto musi mieć czołgi, aby wejść do miasta. Potrzebuje czołgów, piechoty, inżynierów, artylerii i nie tylko. Ale przede wszystkim potrzebuje czołgów. Obrońca powinien priorytetowo traktować niszczenie czołgów.

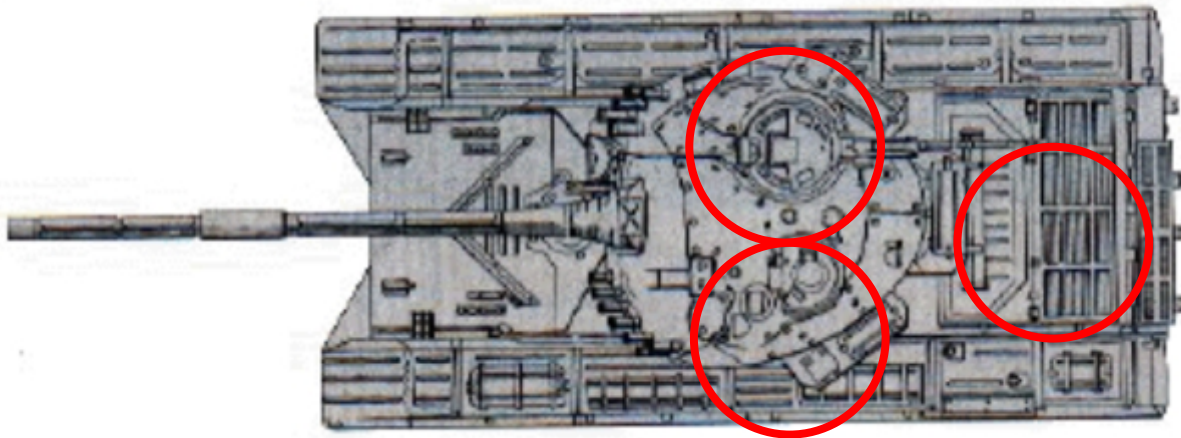
Czołgi nie mogą celować pod dużym kątem ze swoich dział, w wyższe lub podziemne piętra budynków.

Planując atak, wybierz taką pozycję, aby nie można było do Ciebie strzelać.

Słabym punktem czołgu jest Dach

Najbardziej wrażliwym punktem każdego czołgu jest górna część, na której pancierz (stal) jest najcieńszy. Dlatego załogi boją się Javelinów i innych rodzajów broni przeciwpancernej, która atakuje z góry, która wzlatuje w niebo, a następnie spada na czołg. Jeśli obrońca dysponuje granatnikami lub granatami przeciwpancernymi – ręcznymi lub karabinowymi, które nie przebijają grubego pancerza, najlepiej wejść na wyższe piętra budynków i zrzucić je na czołgi.

Zamknięty czołg widzi dzięki optyce, którą można oślepić

Obrońcy mogą nie być w stanie zniszczyć czołgu, ale mogą sprawić, że będzie niesprawny lub nieefektywny. Jednym ze sposobów jest oślepienie czołgu, zmniejszając zdolność obserwacji znajdujących się w nim żołnierzy. Można to zrobić strzelając w urządzenia obserwacyjne (miejsca, gdzie się znajdują – zaznaczone na czerwono poniżej), zwłaszcza przy użyciu broni dużego kalibru, takiej jak granatniki o napędzie raketowym (RPG).

Lewy górny róg to optyka dowódcy czołgu. Prawy górny róg to niezależne urządzenie optyczne działonowego (w zależności od modelu czołgu), podczas gdy obszar z przodu czołgu, pod głównym działem, to zestaw peryskopów kierowcy. Strzelaj lub rzucaj przedmiotami, aby rozbić lub zasłonić optykę.

Użycie koktajli Mołotowa

Koktajle Mołotowa mogą być skuteczną bronią, jeżeli są odpowiednio użyte. Rzucaj nimi zza osłony, we właściwe cele, w słabe punkty pojazdów.

Najpierw pomyśl, w którym miejscu będziesz rzucał (potem biegnij). Zrzucanie z okien na pojazdy poniżej jest najskuteczniejsze. Pojazdy bez broni na szczycie są najwrażliwsze, ale jeśli są opancerzone, celuj w słabe punkty.

Słabe punkty pojazdów przeciwnika

okna, włazy,
opony, wloty powietrza (grile)

Mołotowy i inne rodzaje ataków z bliska na czołgi

Koktajle Mołotowa będą miały znikomy efekt na czołg, którego włązy są zamknięte. Jeżeli włązy są otwarte, koktajle Mołotowa mogą być skuteczne, mogą zmusić czołg do zatrzymania/zwolnienia i ułatwić zasadzkę za pomocą broni przeciwpancernej lub innych, skuteczniejszych narzędzi.

Dwa koktajle Mołotowa są skuteczniejsze niż jeden, a tym bardziej salwa z okien na piętrach z obydwu stron ulicy.

Atakowanie samolotów i dronów

Broń strzelecka może być użyta przeciwko nisko i wolno lecącym statkom powietrznym (śmigłowce i samoloty) oraz dronom przy użyciu tzw. wolumenu ognia czyli intensywnego ognia i właściwego wykorzystania poprawki strzeleckiej zgodnie z kierunkiem ruchu celu.

Jeżeli obrońcy wyszkoleni są do stosowania właściwej sekwencji techniki atakowania samolotów i dronów opartej na znajdowaniu punktu poprawki strzelania, to reakcja będzie automatyczna w chwili zagrożenia. Technika musi być ćwiczona do skutku.

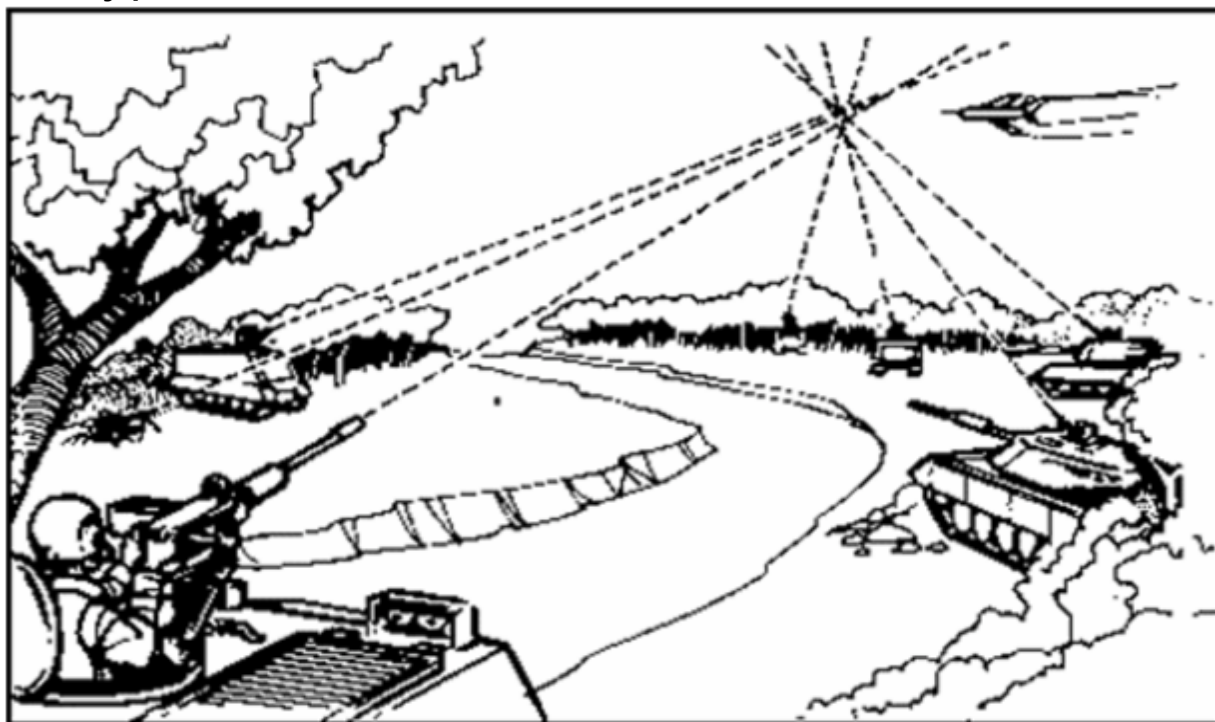
Obrońcy mogą mieć efektywną osłonę przeciwlotniczą przy wykorzystaniu broni małokalibrowej.

Wolumen ognia

Aby skutecznie atakować cele latające, obrońcy muszą postępować według kilku zasad.

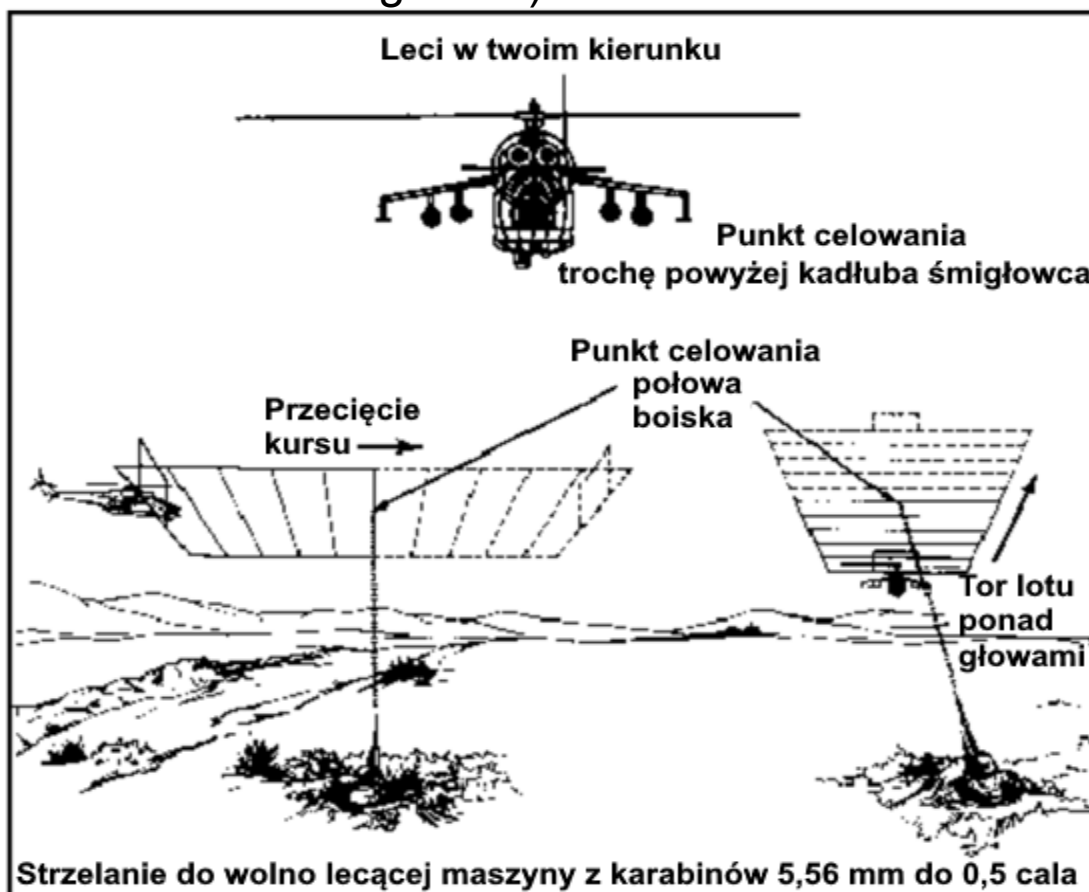
Pierwszą jest technika zwana prowadzeniem intensywnego wolumenu ognia (patrz ilustracja poniżej). Kluczem do sukcesu w atakowaniu przeciwnika w powietrzu jest intensywny ostrzał. Im więcej pocisków grupa jest w stanie wystrzelić w powietrze, tym większa szansa na trafienie wrogiego celu.

Jedną z najważniejszych zasad o prowadzeniu intensywnego ognia przeciwlotniczego jest ocena wyprzedzenia i prowadzenie ostrzału do punktu, przez który musi przelecieć wroga maszyna, dopóki nie przeleci ona przez ów punkt. Utrzymuj w celowniku punkt na trasie lotu maszyny, a nie prowadź ognia z wyprzedzeniem, śledząc cel. Gdy już zaczniesz strzelać, nie zmieniaj punktu celowania broni.

Technika „boisko”

Technika „na boisko” jest uproszczoną metodą oceny poprawki przy strzelaniu. Większość ludzi grała lub oglądała piłkę nożną i ma ogólne pojęcie jak długie jest boisko. Gdy powiesz im, żeby strzelać z wyprzedzeniem długości jednego boiska, wszyscy mierzą w przybliżeniu w to samo miejsce w przestrzeni. Błąd jednego obrońcy w ocenie, jaka poprawka ma długość boiska, będzie statystycznie zrównoważony przez błąd innego obrońcy. Losowy rozrzut punktów w przestrzeni zapewni, że zmasowany ostrzał będzie skierowany w spory obszar znajdujący się przed celem, a nie trafi w jeden mały punkt. Do tego różniące się od siebie perspektywy, z których żołnierze widzą cel dodatkowo zwiększą rozrzut ognia w przestrzeni. Patrz ilustracja poniżej (punkty celowania do śmigłowca).

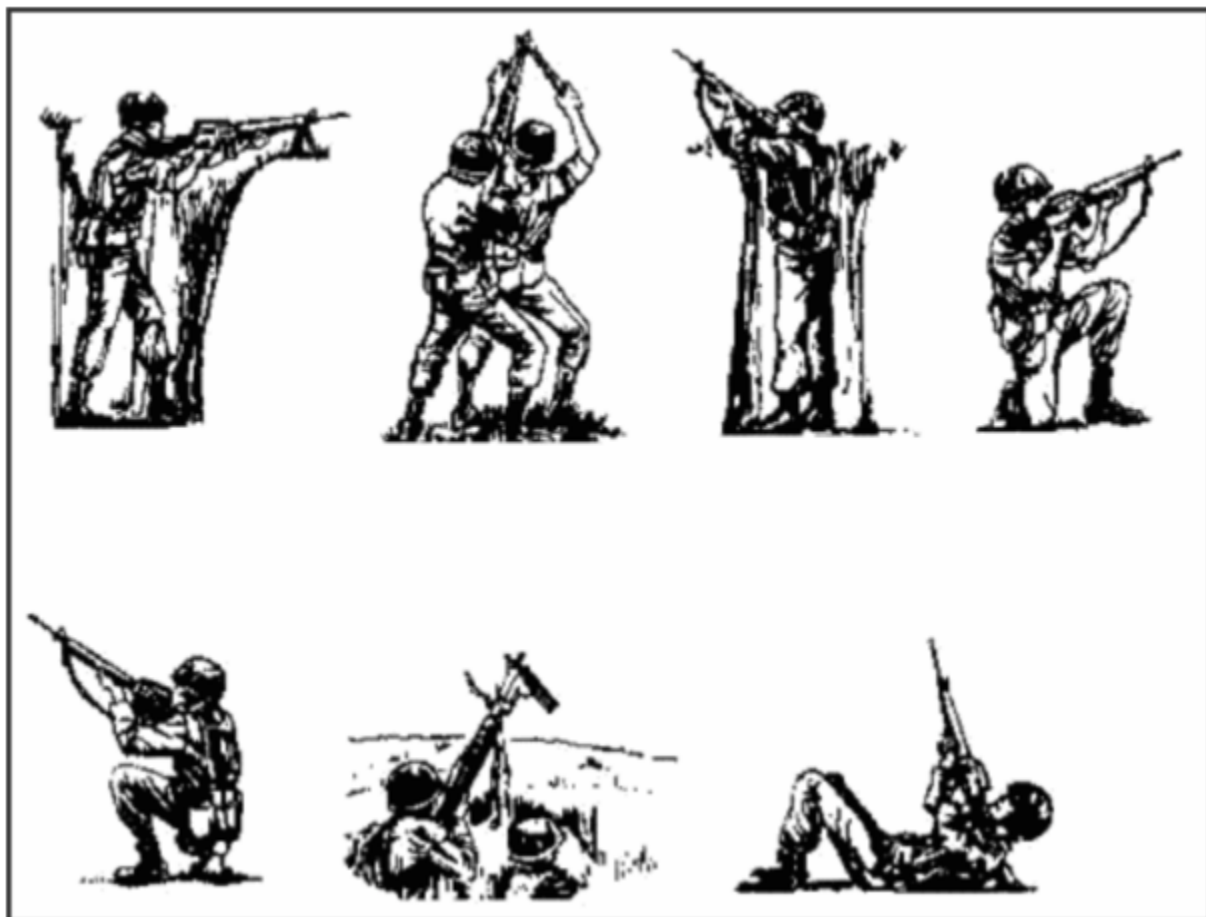

Pozycje strzeleckie obrony przeciwlotniczej

Obrońcy mogą używać wszystkich normalnych pozycji oprócz leżącej. Zamiast tego, używaj odwróconej pozycji; leżąc na plecach i celując z broni do góry. Ilustracja poniżej.

Strzelanie do samolotów z pozycji leżącej oznacza, że strzelcy leżą na plecach, mierząc z karabinów w powietrze.

Zawsze korzystaj z osłony, jeśli to możliwe.

Zasadzka

Obrońca miasta może wykorzystać zasadzki we wsparciu jego ogólnej ochrony obszaru lub mobilnej obrony. Najkorzystniej wykorzystać teren zurbanizowany, ale mogą też zostać użyte na podatnych na atak trasach, takich jak drogi pomiędzy obszarami miejskimi.

Zasadzka koncentruje się na wykorzystaniu elementu zaskoczenia w planowy i stosowany w wojsku sposób. Wykonanie musi przebiegać z najwyższą ostrożnością.

Zasadzka jest to atak z zaskoczenia z ukrytej i osłoniętej pozycji na poruszający się lub chwilowo zatrzymany cel.

Zasadzki dzielimy na dwa rodzaje: **pośpieszną** i **planowaną**.

Trzy typy zasadzek:

Punktowa. W zasadzce punktowej, obrońcy ruszają do ataku na wroga w pojedynczej strefie śmierci.

Obszarowa. Na jakimś obszarze, obrońcy atakują dwa lub więcej miejsca zgrupowania przeciwnika, związane ze sobą.

Przeciwpancerna. Zasadzka przeciwpancerna skupia się na jadących lub chwilowo zatrzymanych czołgach wroga.

Występują w dwóch formacjach - **liniowej** oraz **L-kształtnej** ⁸⁵

Podstawy zasadzek

Bezpieczeństwo – obrońcy miasta muszą zawsze chronić samych siebie. Przy przeprowadzaniu zasadzki zabezpieczenie i ochrona grupy ma znaczenie krytyczne. Zaplanuj, jak zabezpieczyć przemarsz grupy prowadzącej zasadzkę na miejsce, podczas wykonania zasadzki oraz w czasie odwrotu. Grupa ubezpieczająca jest zawsze pierwszą wychodzącą na pozycje.

Zaskoczenie – zasadzka musi być zaskoczeniem dla wroga. W miejscu i czasie, którego się nie spodziewa. Dlatego dużo pracy wymaga planowanie, skrytość oraz dyscyplina, aby wykonać zasadzkę. Jeżeli stracisz element zaskoczenia, stracisz wszystko.

Brutalność wykonania – zasadzka wymaga przytłaczającej siły ognia i agresywnego przeprowadzenia. Obydwie cechy muszą być utrzymane przez cały czas trwania zasadzki.

Ogień skoordynowany – zasadzka powinna izolować strefę śmierci aby zapobiec ucieczce wroga lub wzmocnienie posiłkami z innej grupy. Wszystkie rodzaje broni powinny zostać wykorzystane włącznie z minami. Dowódca zasadzki upewnia się, aby całe uzbrojenie zostało użyte w tym samym momencie, aby zadać jak największe straty wrogowi już w pierwszych sekundach.

Kontrola – dowódca musi kontrolować czynności każdej z grup biorących udział w zasadzce, włącznie z przemieszczaniem się, czekaniem w zasadzce i wycofywaniem się. Kontrolowanie grupy prowadzącej zasadzkę jest krytyczne, gdy wróg znajduje się blisko.

Najlepszy sposób na organizację zasadzki

- **Przywódcy** – Powinien być jeden dowódca zasadzki oraz po jednym dowódcy każdego zespołu.
- **Zespół uderzeniowy** – Zespół uderzeniowy będzie prowadził ogień w trakcie zasadzki. Opanuje i zabezpieczy obszar zasadzki. Chroni obrońców, którzy wejdą w strefę śmierci zasadzki w celu wykonania zadań specjalnych, takich jak zbieranie wrogiej broni.
- **Wsparcie drużyny ogniowej** – Broń/obrońcy, którzy zapewnią zasadzce bezpośrednie wsparcie ogniem.
- **Drużyna bezpieczeństwa** – Obrońcy, którzy udadzą się na pozycje jako pierwsi, zanim inne elementy zasadzki zostaną umiejscowione, zapewniają lokalne bezpieczeństwo oddziałowi, zapewniają wczesne ostrzeżenie, odizolowują cel i wspierają wycofanie.

Opracowanie przebiegu zasadzki

Po zorganizowaniu sił w celu przeprowadzenia zasadzki, obrońcy miasta powinni zastanowić się nad planem wykonania zasadzki. Często stosowanym przez grupy wojskowe zestawem narzędzi w celu opracowania i zaplanowania zasadzki jest: misja, przeciwnik, czas, teren i dostępne siły.

Misja – Wszyscy członkowie grupy muszą wiedzieć, co mają robić, znać dokładnie swoje zadania i obowiązki, a także wiedzieć, czemu je wykonują. Każdy z obrońców musi orientować się w sytuacji, rozumieć swoją rolę.

Przeciwnik – Grupa zasadzkowa musi myśleć o przeciwniku. Nigdy nie atakuj wroga, którego nie jesteście w stanie przytłoczyć narzędziami, które są w waszej dyspozycji. Pomyśl o rodzaju i wielkości oddziału wroga, jaki jesteś w stanie, a jakiego nie dasz rady zaatakować. Pomyśl, co przeciwnik robi w trakcie zasadzki. Czy przybędzie odsiecz? Czy mogą wezwać pomoc? Jakie mają uzbrojenie i sprzęt?

Czas – Grupa zasadzkowa powinna pomyśleć, ile czasu zajmie dotarcie na miejsce, przygotowania, ile czasu mogą pozostać w ukryciu przed zasadzką. Wybrać porę dnia czy nocy?

Teren – Grupa zasadzkowa Zastanawia się nad wyborem najlepszego miejsca do przeprowadzenia zasadzki. Jak się tam dostać. Jak wykorzystać teren zurbanizowany, drogi, zapory, aby umożliwić utrzymanie elementu zaskoczenia oraz przeprowadzić zasadzkę.

Dostępne siły – Ilu obrońców jest dostępnych do przeprowadzenia zasadzki, z ilu osób powinien składać się każdy z zespołów?

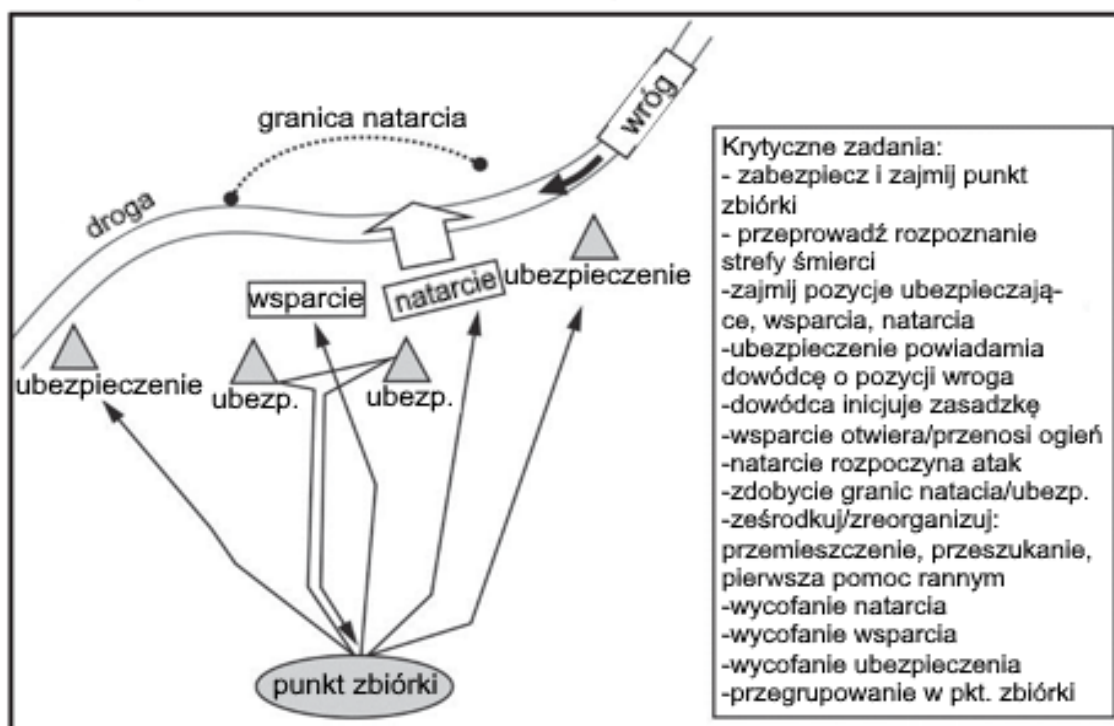
Planowana, punktowa zasadzka

Skutecznym typem zasadzki jest planowana, punktowa zasadzka, która jest wcześniej przygotowana z wielką szczegółowością i przeprowadzona przeciwko określonemu celowi w wybranej lokacji.

Punktowa zasadzka to taka, gdy obrońcy prowadzą atak na przeciwnika w pojedynczej zasadzce z jedną strefą śmierci.

Dowódca zasadzki i jego zespół potrzebują dokładnych informacji do przygotowania planowanej zasadzki. Włącznie z:

- Wielkością i składem sił wroga
- Bronią i sprzętem w posiadaniu wroga
- Trasą i kierunkiem przemieszczania się wroga
- Lokacją i czasem przeprowadzenia zasadzki

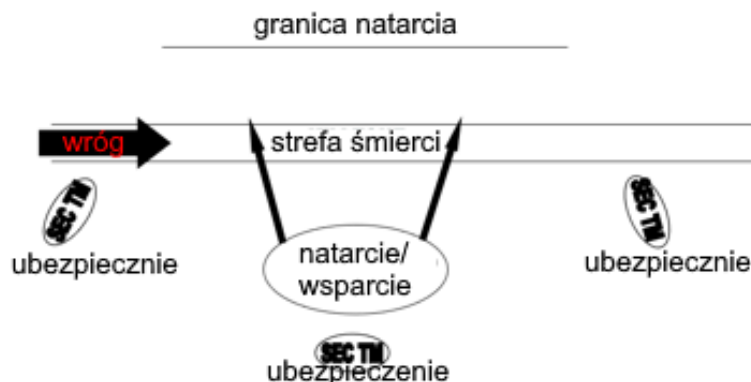

Ilustracja: zasadzka planowana

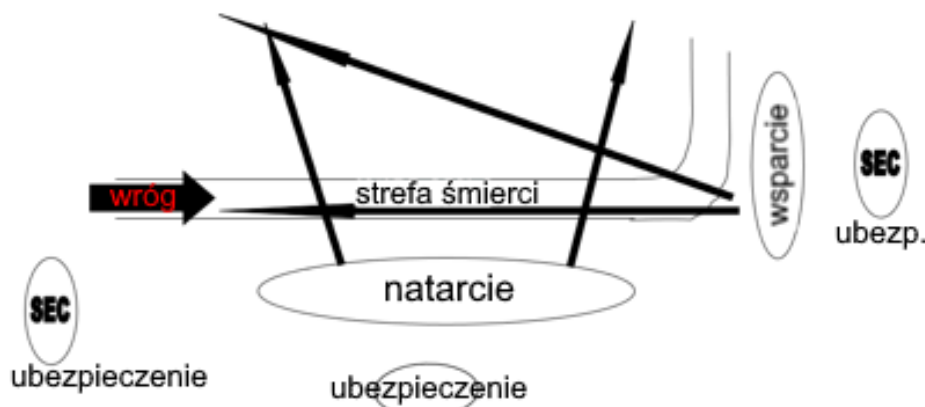
Wybór lokalizacji zasadzki i formacji (1)

Obrońca miasta wybiera najlepszą lokalizację dla zasadzki, aby jak najlepiej wykorzystać zaskoczenie i zwiększyć szansę na powodzenie.

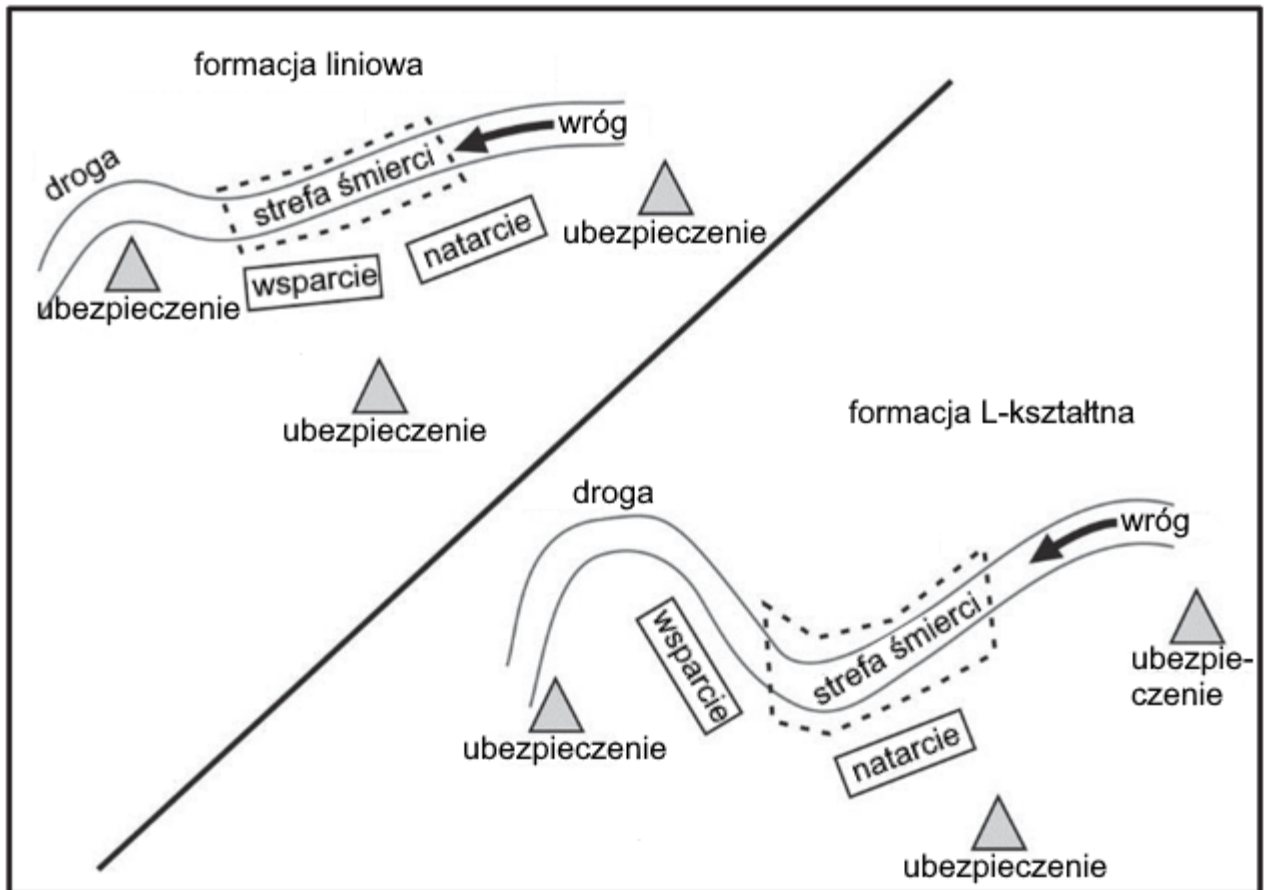
Linearna. Jeżeli zasadzka wykorzystuje formację linearną, drużyny natarcia i wsparcia rozlokowują się równoległe do trasy marszu wroga. Oba elementy zajmują pozycje wzdłuż długiej osi strefy śmierci i ostrzeliwiają wroga od boku. Formacja ta może zostać wykorzystana w zamkniętym obszarze, który ogranicza możliwość przeciwnika do poruszania się w kierunku zespołu zasadzki lub w otwartym terenie, umożliwi zatrzymanie wroga w strefie śmierci.

L-kształtna. W L-kształtnej zasadzce, zespół nacierający obsadza długie ramię, równoległe do kierunku marszu wroga w strefę śmierci. Zespół wsparcia tworzy krótkie ramię na jednym z końców pod kątem prostym do zespołu natarcia. Zapewnia to zarówno flankowanie (długie ramię) oraz krycie ogniem po długości oddziału wroga (krótkie ramię). Zasadzka L-kształtna może zostać wykorzystana na ostrym zakręcie szlaku, drogi lub strumienia. Nie powinna być stosowana tam, gdzie krótkie ramię musiałoby krzyżować prostą drogę lub szlak.

Wybór lokalizacji zasadzki i formacji (2)

Formy zasadzek

Porady jak zrobić zasadzkę (1)

*Zasadzka jest bardzo niebezpieczną operacją wojskową i powinna być przeprowadzana przez przeszkolony personel, z DUŻĄ ilością planowania i najwyższą ostrożnością.

Zasadzka musi być dla wroga zaskoczeniem. Jeżeli element zaskoczenia został utracony, należy wycofać się.

Dowódcy muszą sprawdzić, czy każdy z żołnierzy zna plan przygotowania i przebiegu pułapki.

Zespoły ubezpieczające obydwa krańce zasadzki zajmują pozycje jako pierwsze. Są odpowiedzialni za bezpieczeństwo pozostałych. Ostrzegają dowódców o zbliżającym się wrogu. Rozpoznają wroga i upewniają się, czy są to oddziały, na które zasadzka jest zaplanowana i zamykają zasadzkę, nie pozwalając wrogowi uciec.

Dowódcy rozpoznają teren upewniając się, że zgadza się z planem. Można wykonać to także za pomocą drona, aby oddział pozostał w ukryciu. Nie idź do samego końca miejsca zasadzki.

Porady jak zrobić zasadzkę (2)

Grupa zasadzkowa powinna umieścić bariery ochronne, a nawet miny, jeśli takie posiada, aby upewnić się, że wróg nie może ruszyć w ich kierunku po rozpoczęciu zasadzki.

Dowódca decyduje o momencie rozpoczęcia zasadzki.

Zawsze rozpoczynaj od użycia min, najcięższej broni, największego kalibru, jakie są w posiadaniu zespołu.

Gdy jeden obrońca otwiera ogień, wszyscy otwierają ogień.

Dowódca może wyznaczyć niektórych obrońców, aby wbiegli w strefę śmierci aby upewnić się, czy wróg nie żyje i aby pozierać broń i sprzęt.

Grupa zasadzkowa musi zaplanować szybki odwrót po wykonaniu zadania. Wróg może próbować przyjść z odsieczą zaatakowanemu oddziałowi. Użyj zegarka, aby dokładnie śledzić czas. Nie pozostawaj w miejscu zasadzki dłużej, niż kilka minut.

Podczas wycofania, pozostaw na stanowisku zespół ubezpieczenia. Powinni wycofać się jako ostatni, ubezpieczając odwrót reszty.

Opieka nad rannymi

Walka w terenie zurbanizowanym prowadzi do większej ilości ofiar zarówno po stronie atakującego, jak i obrońcy. Obrońca musi być przygotowany do samopomocy i pomocy rannym.

Artykuły medyczne do zestawu bojowego / survivalowego

Obrońca miasta używa narzędzi mu dostępnych. Wymienione tu polecane minimum zapewni rozpoczęcie posiadania zdolności medycznych na polu walki. Wiele z tych rzeczy może nie być dostępnych, ale wiele powinno być do pozyskania.

- Szczyrzyk/nożyczki medyczne
- Koc ratunkowy
- Rolka taśmy klejącej, najlepiej z odklejającym zabezpieczeniem
- Igła do szycia tkanin, duża
- Różnych wymiarów opatrunki
- Różnych długości bandaże
- Czyste szmaty i koce
- Gaza bojowa hemostatyczna (Chitosan, CELOX, Z-CLOT)
- Opaski zaciskowe, typu SOFT-T lub bojowa opaska zaciskowa (CAT), bandaż Izraelski, lub opaski zaciskowe prowizoryczne.
- Przedmioty różnego przeznaczenia, używane na różne sposoby:
 - Bandany, im większe tym lepiej (kompres, temblak, bandaż, osłona na oko)
 - Usztywnienie (deski, patyki, słupki) o różnych długościach

Podstawowe ratownictwo medyczne

To jest lista podstawowych rzeczy, które należy sprawdzić w tej kolejności, aby w najbardziej efektywny sposób, w sytuacji na polu walki, zwiększyć szansę na przeżycie poszkodowanego do momentu uzyskania zaawansowanej pomocy medycznej.

- Krwotok
- Drożność dróg oddechowych
- Oddychanie
- Krążenie
- Hipotermia

Krwotok, zatrzymywanie (1)

Jak rozpoznać

Masywny, zagrażający życiu krwotok

Jasnoczerwona krew

Wypływa pulsująco, sika lub płynie ciągłym strumieniem

Ubranie w miejscu krwawienia i nieadekwatny opatrunek
Prześląknięte krwią

Ważne! Ranny może wykrwawić się na śmierć **poniżej 3 min**

Jasnoczerwona krew tworzy kałużę na ziemi

Amputacja ręki lub nogi

Trzy narzędzia z apteczki pierwszej pomocy

Zatrzymywanie Masywnego Krwotoku

Opaska uciskowa

opatrunek Hemostatyczny

Bandaż uciskowy

Opaska uciskowa

odcina dopływ krwi od miejsca założenia w dół kończyny (dystalnie)

Opaską uciskową zatrzymasz silny krwotok w czasie 1 minuty

Najskuteczniejsza

Kiedy i Jak założyć opaskę uciskową:

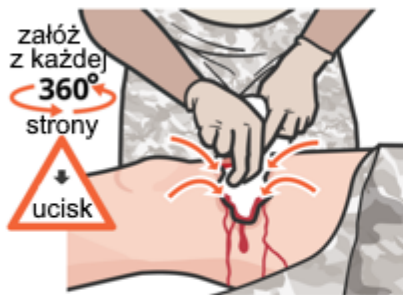
Pomoc pod ogniem/w zagrożeniu - na szybko
"Wysoko i zaciśnięta" na zranionej kończynie

Taktyczna pomoc polowa
5 - 7 cm powyżej rany
Założona dokładnie, zapisz czas

Zalóż drugą opaskę jeżeli poprawnie założona nie zatrzymuje krwotoku
Uwaga: przy dużej ranie uda często potrzebne są 2

Krwotok, zatrzymywanie (2)

Uciskaj bezpośrednio ranę załóż ranę hemostatykiem

Załóż ranę czyli napakuj do środka ile wlezie **opatrunku Hemostaticznego** ze środkiem koagującym lub przynajmniej sterylną gazę

Uciskaj założoną ranę co najmniej **3 minuty** albo aż ustanie krwawienie

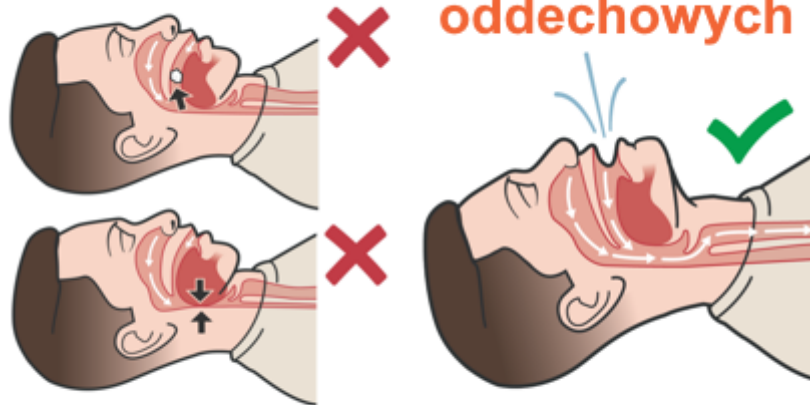
Owiń bandaż uciskowy zaciskając go wokół zranionej kończyny

Zawiń wykonując krótkie pociągnięcia co obrót zbierając nadmiar i zaciskając równomiernie na całej długości.

Drożność dróg oddechowych (1)

Sprawdź **drożność dróg oddechowych**

⚠ Ważne! Usuń zauważone obiekty, ale nie szukaj po omacku

Oznaki i symptomy zablokowanych dróg oddechowych:

- Ranny przestraszony daje znać że nie może oddychać.
- Ranny wydaje dźwięki gulgotania lub charczy.
- Widzisz w drogach oddechowych ciało obce lub krew.
- Duży uraz twarzy i/lub szyi

Rannemu bez przeszkody w drogach oddechowych udrożnisz i ułatwisz oddychanie, zwłaszcza nieprzytomnemu, wykonując:

Drożność dróg oddechowych (2)

Rannego, który jest nieprzytomny, ale nie w szoku, ułóż w **Pozycji bocznej ustalonej**

Przytomnemu rannemu pomóż przyjąć wygodną pozycję siedzącą, w której **najłatwiej mu oddychać**

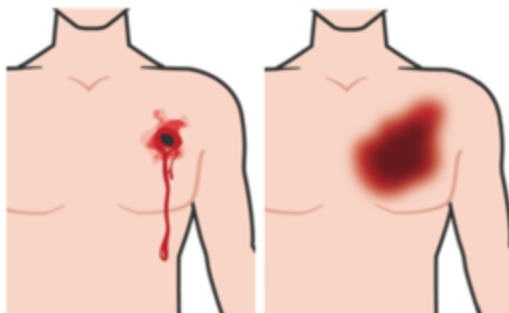

Oceń oddychanie

Do objawów wskazujących na niewydolność oddechową należą:

- Trudności z oddychaniem
- Chory wykonujący wdechy lub wydechy na siłę
- Zbyt słaby oddech (poniżej 6 wdechów na minutę)
- Zbyt szybki oddech (więcej niż 20 wdechów na minutę)
- Objawy mogą być związane z raną wewnątrz klatki piersiowej.

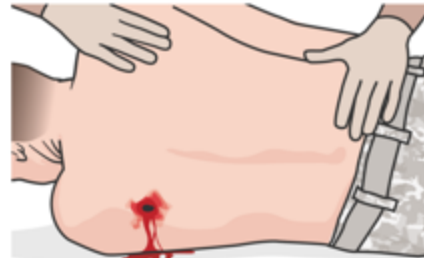
Typy urazów klatki piersiowej

Rany
penetrujące

Obrażenia
od eksplozji

Zawsze odwróć rannego
szukaj istotnych ran
po obu stronach

**Nigdy nie zakładaj (wypychaj)
opatrunkiem ran brzucha i klatki
piersiowej!**

Uszczelnij klatkę piersiową opatrunkiem okluzyjnym lub wentylowym – jeżeli takiego nie masz, zdejmij plastikowe opakowanie z bandaża i obklej taśmą/plastrem.

Krążenie / szok

Zapobieganie szokowi przez kontrolę krwawienia

#1 - ponownie oceń, czy twoje środki są skuteczne, sprawdź opaski uciskowe

Jeżeli ranny dobrze oddycha leżąc na plecach, możesz oprzeć nogi powyżej serca - spłynie z nich krew

Zapobiegaj szokowi:

- Sprawdzaj okresowo, czy opatrunki są skuteczne.
- Upewnij się, czy opaski uciskowe dobrze trzymają.
- Jeżeli to możliwe, unieś nogi rannego ponad poziom serca.

Objawy i oznaki szoku obejmują:

- Gwałtowne oddychanie
- Utrata koncentracji i trudności w mówieniu
- Spocona, zimna i lepka skóra
- Bładość i szara skóra

Oznaki i objawy szoku:

Hipotermia

Hipotermia to potencjalnie niebezpieczny spadek temperatury ciała, zwykle spowodowany długotrwałym narażeniem na niskie temperatury. Należy ją monitorować, zapobiegać oraz reagować na masywną utratę krwi, a nie zimną pogodę.

Objawy i oznaki hipotermii:

- Niewyraźna lub bełkotliwa mowa
- Drżenie
- Powolny oddech i senność

bełkotliwa,
niewyraźna
mowa

powolne
oddychanie
i senność

drżenie

Aby zapobiegać hipotermii, należy:

- Pilnować, żeby ranny był w ciepłym ubraniu, a jeżeli jest przemoczone, rozebrać
- Nie umieszczać rannego na ziemi
- Zakryć rannego kocami, prześcieradłami itp.

Zranienia drugorzędne

Oprócz ran zagrażających życiu, możesz spotkać się z innymi rodzajami obrażeń:

Uraz oka

Rana głowy

Oparzenia

Złamania

Uraz oka

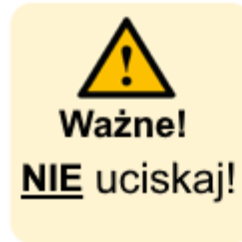
Jeżeli zauważysz lub podejrzewasz
Penetrujący uraz oka zabezpiecz oko

Sztywna
osłona
na oko

A

Zabezpiecz oko **Sztywną osłoną oka**
Nie wywieraj ucisku! Nie zakrywaj zdrowego oka.
Umieść osłonę na oku i przytwierdź taśmą.

B

Jeżeli nie masz sztywnych osłonek, użyj **gogli taktycznych**.

Rany głowy

Oceń, czy jest **uraz głowy**

Rezultat tępego urazu, gwałtownego przyspieszenia (np. w wyniku siły wybuchu, eksplozji uderzenia lub przewrócenia pojazdu)

Skutek ostrego urazu, zwykle postrzelenie, rana dźgana lub odłamki z eksplozji

Urazy głowy - **penetrujące i tępe**

Ważne! Zawsze zgłoś uraz głowy przy przekazaniu rannego

Typowe objawy i oznaki **Urazu głowy:**

- Zmieniona świadomość
- Dezorientacja, zawroty
- Ból głowy
- Dzwonienie w uszach
- Utrata pamięci
- Nudności / wymioty
- Podwójne widzenie

Opieka nad oparzeniami

Opieka nad oparzeniami

Opatrz powierzchnię oparzenia suchym, sterylnym bandażem.

Okryj rannego, aby nie wyziębiał się i aby pozostał suchy.

W przypadku oparzeń elektrycznych

Odłącz prąd, o ile to możliwe. Jeżeli nie, odciągnij rannego przy pomocy izolacyjnego materiału, np. drewnianego kija.
Zabierz rannego w bezpieczne miejsce.

Złamania

Objawy i oznaki

Złamania:

- Silny ból i opuchlizna
- "Trzask" złamania, uczucie
- Zmiana długości / kształtu
- Zanik tętna / czucia w kończynie
- "Trzeszczenie / chrupanie" dochodzące spod skóry

Założenie usztywnienia:

Usztywnienie służy do unieruchomienia złamanej kończyny. Użyj szyny ortopedycznej, albo zrób improwizowane usztywnienie ze sztywnych rzeczy (np. desek, skrzynek, konarów a nawet broni):

■ Usztywnij zawsze stawy **ponad** oraz **poniżej** złamania

■ **Zabezpiecz usztywnienie** chustą trójkątną, bandażem samoprzylepnym, paskami, taśmą

■ Wypróbuj skuteczność **usztywnienia** zanim zaczniesz przenosić rannego oraz chroń złamanie przed poruszaniem w trakcie

Złamanie przedramienia podwieszisz na podwiniętej koszuli jak na temblaku

Ważne! Jeżeli zbyt mocno zaciśniesz bandaż, to ograniczysz krążenie palców

Ewakuacja rannego i dalsza opieka

Obrońcy muszą być gotowi do przeniesienia swoich rannych w bezpieczne miejsce i pod opiekę. Muszą zrobić dużo improwizowanych noszy (urządzenie do noszenia przez 2 osoby). Potrzebne są tylko tyczki (drewno/metal/plastik) i materiał (koce, kurtki, plandeki), np.:

Improwizowane nosze zrobione z koców i tyczek

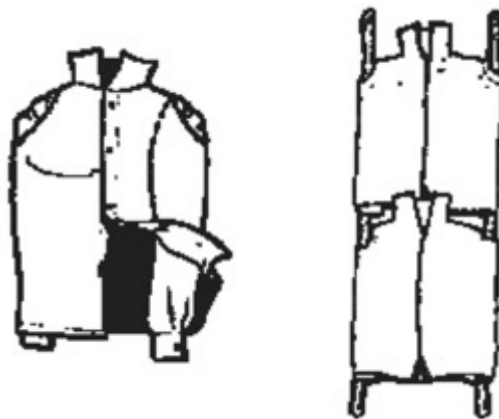
Aby wykonać improwizowane nosze należy:

- Rozłóż koc i połóż tyczkę w połowie; złóż potem koc na pół na tyczce.
- Drugą tyczkę połóż w połowie szerokości złożonego koca.
- Złóż wolny brzeg koca na drugiej tyczce, przytwierdź przy pierwszej.

Improwizowane nosze zrobione z koszul lub kurtek i tyczek

Aby zrobić improwizowane nosze przy użyciu koszul lub kurtek, zapnij na guziki lub zamek kurtki lub koszule i wywróć na lewą stronę, zostawiając rękawy wewnątrz, a przez nie przełóż tyczki.

Picie i oczyszczanie wody

Miejski obrońca musi pić wodę. Bez niej można przeżyć zaledwie kilka dni. Suchość w ustach jest oznaką odwodnienia, podobnie jak zmęczenie, ból głowy, sucha skóra, brak pocenia się, zapadnięte oczy, skurcze mięśni i żołądka, brak potrzeby oddawania moczu przez dłuższy czas, a nawet omdlenia i drgawki. Naucz się rozpoznawać te oznaki.

Znajdź i uczynź wodę bezpieczną do picia. Zbieraj deszcz i śnieg. Zawsze upewnij się, czy woda jest bezpieczna do picia. Jeśli kiedykolwiek nie masz 100% pewności, oczyść wodę. Picie skażonej wody może powodować wymioty/biegunkę i prowadzić do ciężkiego odwodnienia i śmierci. Oczyścisz wodę, gdy:

- Zagotujesz wodę (do silnego wrzenia).
- Dodasz 2 krople bezzapachowego wybielacza na litr.
- Dodasz 5 - 10 kropli jodyny na litr.

Jak oczyścić wodę

Tablice oczyszczania wody

Tablica A-1. Kalkulator dawki chloru z bezzapachowego wybielacza i 70% podchloranu

na 19 litrów wody	<i>Dawka chloru z 5 - procentowego (bezzapachowego) wybielacza</i>				
	1 mg/L	2 mg/L	5 mg/L	10 mg/L	100 mg/L
	6 kropli	0.75 mL	1.9 mL	3.8 mL	8 łyżeczek
	<i>Dawka chloru z 70 - procentowego podchloranu wapnia (stężonego)</i>				
	1 mg/L	2 mg/L	5 mg/L	10 mg/L	100 mg/L
	0.9 mL	1.7 mL	4.1 mL	8.3 mL	0.25 łyżeczki

Tabela określa objętościowe miary ekwiwalentne wymaganej ilości środka odkażającego potrzebnej do przygotowania wody zdanej do picia przez żołnierzy.

Table A-2. tabela ekwiwalentów objętościowych

	<i>dp</i>	<i>mL</i>	<i>tsp</i>	<i>tbsp</i>	<i>oz</i>	<i>cp</i>	<i>pt</i>	<i>qt</i>	<i>L</i>	<i>gal</i>
<i>dp</i>	1	0.067	0.013	0.004	0.002					
<i>mL</i>	15	1	0.200	0.067	0.033	0.0042	0.0021	0.0011	0.0010	
<i>tsp</i>	74	5	1	0.333	0.167	0.021	0.010	0.005	0.005	0.001
<i>tbsp</i>	222	15	3	1	0.500	0.063	0.031	0.016	0.015	0.004
<i>oz</i>	444	30	6	2	1	0.125	0.063	0.031	0.030	0.008
<i>cp</i>	3550	237	48	16	8	1	0.500	0.250	0.240	0.063
<i>pt</i>	7100	473	96	32	16	2	1	0.500	0.480	0.125
<i>qt</i>	14200	946	192	64	32	4	2	1	0.960	0.25
<i>L</i>	15000	1000	203	68	34	4.2	2.1	1.06	1	0.26
<i>gal</i>	56775	3785	768	256	128	16	8	4	3.785	1

Legend:

<i>cp</i>	fiżanki	<i>oz</i>	uncje
<i>dp</i>	krople	<i>pt</i>	pinty
<i>gal</i>	galony	<i>qt</i>	kwarty
<i>L</i>	litry	<i>tbsp</i>	łyżki
<i>mL</i>	millilitry	<i>tsp</i>	łyżeczki

Źródło: US Army Training Circular 4-02.3 Field Hygiene Sanitation

Deszcz i śnieg

Deszcz - Świeża woda deszczowa gromadzona w pojemnikach nie wymaga oczyszczania. Jednak deszcz spływający po budynkach, liściach i innej roślinności lub konstrukcjach w drodze do pojemnika może zostać zanieczyszczony i musi zostać oczyszczony. Zbieraj wodę deszczową, rozkładając improwizowane nieporowate przedmioty, aby złapać deszcz spadający z nieba.

Śnieg – Użyj świeżego, czystego śniegu jako źródła wody. Umieść pojemniki wypełnione śniegiem w pobliżu ognia lub między warstwami odzieży, aby ciepło ciała mogło go stopić. Dodanie wody do śniegu pomoże mu szybciej się stopić. Unikaj bezpośredniego jedzenia śniegu, ponieważ obniża on temperaturę ciała i wymaga od organizmu zużycia większej ilości energii niż gdyby śnieg został wcześniej roztopiony.

Warunki sanitarne i higiena

Choroby i zarazki mogą zabić więcej obrońców miast niż kule wroga.

W przeszłości choroby i urazy niezwiązane z walką były przyczyną nawet 80 procent ofiar nawet w najlepszych siłach zbrojnych świata. Teraz wojskowi przestrzegają surowych norm higieny i warunków sanitarnych. Miejski obrońca musi zrobić to samo.

Ręce miej zawsze czyste

Jedną z najskuteczniejszych praktyk, które obrońcy mogą zastosować, aby chronić siebie i innych przed rozprzestrzenianiem się chorób, jest częste, dokładne mycie lub dezynfekcja rąk.

Obrońcy muszą zdezynfekować ręce środkiem dezynfekującym na bazie alkoholu lub umyć mydłem antybakteryjnym.

Za każdym razem (co najmniej):

- Przed jedzeniem lub przekąskami
- Po jedzeniu
- Przed obróbką lub przygotowaniem żywności
- Po skorzystaniu z toalety
- Po kontakcie z czymkolwiek, co może potencjalnie przenosić zarazki

Dbaj o czystość jedzenia i wody

Ubikacje i miejsca składowania odchodów ludzkich muszą znajdować się jak najdalej od żywności i jej przechowywania (100 metrów lub więcej), aby uwzględnić wiatr i spadek zbocza.

Latryny i odchody ludzkie muszą znajdować się w dół od studni, strumieni i innych źródeł wody (30 metrów lub więcej).

Nie pozwól, aby muchy siadały na twoim jedzeniu.

Prawo wojny

Miejski obrońca musi przestrzegać prawa wojny, zwanego także prawem konfliktu zbrojnego. Ogólne zasady prawa konfliktów zbrojnych stanowią przewodnik postępowania podczas wojny. Zasady są następujące:

Konieczność wojskowa - uzasadnia użycie wszelkich środków niezbędnych do jak najszybszego i najskuteczniejszego pokonania wroga, których nie zabrania prawo konfliktów zbrojnych.

Oznakowanie – obrońcy muszą zawsze wyraźnie odróżniać walczących od cywilów lub ludności cywilnej jako takiej. Cywile są chronieni przed atakiem, ale tracą tę ochronę, ilekroć biorą bezpośredni udział w działaniach wojennych na czas ich udziału

Proporcjonalność – nakłada na dowódców wojskowych obowiązek powstrzymania się od ataków, w przypadku których spodziewane straty lub obrażenia osób cywilnych oraz szkody w obiektach cywilnych związane z takimi atakami byłyby nadmierne w stosunku do oczekiwanej konkretnej i bezpośredniej korzyści wojskowej. Stanowi również podstawę wymogu podjęcia wykonalnych środków ostrożności w celu zmniejszenia ryzyka wyrządzenia szkody cywilom, innym osobom podlegającym ochronie i obiektom cywilnym.

Humanitaryzm - podstawa ochrony ludności cywilnej; zabrania zadawania cierpienia, obrażeń, szkód lub zniszczeń, które są niepotrzebne do osiągnięcia uzasadnionego celu wojskowego. Broń i taktyki, które z natury powodują niepotrzebne cierpienie lub zbędne obrażenia, są zabronione.

Prawo wojny (zachowanie)

Zasady wojny nie są opcjonalne. Miejski obrońca przestrzega zasad, aby zapewnić sprawiedliwe wykonanie i wsparcie ich sprawy, a ostatecznie zmniejszyć ludzkie cierpienie.

- Nie celuj w cywilów.
- Nie używaj cywilów jako żywych tarcz.
- Więźniowie i jeńcy wojenni muszą być traktowani w sposób humanitarny.
- Nie torturuj ani nie wykonuj egzekucji osób pozostających pod twoją opieką.
- Przestrzegaj zasad oznakowania i proporcjonalności.
- Nie angażować się w masowe (nie można odróżnić cywilów od kombatantów) lub nieproporcjonalne (przewaga wojskowa nie jest proporcjonalna do szkód ubocznych wyrządzonych cywilom) ataki.
- Nie atakuj infrastruktury cywilnej, takiej jak szpitale, szkoły, sieci elektroenergetyczne, na których polegają cywile.
- Podejmij wszelkie możliwe środki ostrożności, aby zminimalizować i uniknąć przypadkowych szkód dla ludności cywilnej.
- Umożliwienie pomocy humanitarnej dotkniętej ludności i zapewnienie bezpiecznego dostępu pracownikom organizacji humanitarnych w celu niesienia pomocy.
- Nie zabijaj ani nie porywaj pracowników organizacji humanitarnych ani personelu medycznego.
- Ściganie naruszeń i pociąganie osób do odpowiedzialności.

Ochrona cywilów

Obrońcy muszą pomóc chronić ludność cywilną. Mają kontrolę nad rozmieszczeniem sił zbrojnych i sprzętu w stosunku do ludności cywilnej. Działania taktyczne obrońcy i ogólna strategia mogą przyczynić się do powstania zagrożenia dla ludności cywilnej. Aby tego uniknąć:

1. Szanuj międzynarodowe prawo humanitarne i prawa człowieka.
2. Wydaj wytyczne, że ochrona ludności cywilnej jest ważna. Najlepszym sposobem ochrony cywilów jest wyprowadzenie ich z miasta do dobrego schronienia przed bitwą.
3. Unikaj lokalizowania obiektów wojskowych na terenach cywilnych lub w budynkach używanych głównie przez ludność cywilną, takich jak szkoły, szpitale, budynki mieszkalne i religijne, oraz kolokacji z ludnością cywilną, aby przestrzegać zasady rozróżnienia i stale dbać o to, aby nie narażać ludności cywilnej na niebezpieczeństwo podczas atak.
4. Bojownicy muszą nosić mundury lub insygnia odróżniające ich od cywilów (np. opaski na ramię).
5. Ostrzegaj ludność cywilną o nadchodzących atakach za pomocą syren, mediów społecznościowych, SMS-ów, głośników, aby dać cywilom wystarczająco dużo czasu na szukanie schronienia.
6. Przygotuj żywność, wodę, pierwszą pomoc w schronach dla ludności cywilnej.

7. Zawsze umożliwiał organizacjom humanitarnym bezpieczne przejście w celu dostarczenia żywności, wody, lekarstw i transportu rannych cywilów między liniami frontu.
8. Wyraźnie zaznacz obszary chronione — szkoły, szpitale, miejsca kultu religijnego i schroniska. Nie próbuj wmieszać się w cywili.
9. Oznacz obszary, w których znajdują się niewybuchy (UXO) i wybuchowe pozostałości wojenne (ERW), dopóki obszar nie zostanie oczyszczony.
10. Zidentyfikuj bezpieczne drogi ucieczki cywilów.
11. Udzielaj cywilom wskazówek dotyczących pierwszej pomocy, rozdawaj cywilom pierwszą pomoc i opaski uciskowe.
12. Poinstruj cywilów, aby nie stawali na balkonach lub w pobliżu okien z lornetkami lub aparatami, ponieważ mogą zostać wzięci za snajperów.
13. Zapewnij odpowiednie wyposażenie obronie cywilnej: koce przeciwpożarowe, sprzęt do usuwania gruzu, tabletki do uzdatniania wody, worki na zwłoki, znaczniki kordonu obszarów niebezpiecznych, antidota na wypadek ataku bronią chemiczną lub biologiczną.
14. Szkol i rozmieszczaj zespoły medyczne, które wiedzą, jak leczyć rany postrzałowe, urazy odłamkowe, rany wybuchowe, oparzenia, złamania kości u dorosłych i dzieci - ponieważ struktury kości są różne.
15. Przywróć, jeśli to możliwe, podstawowe usługi, na których polega ludność cywilna, takie jak urządzenia do uzdatniania wody i sieci elektroenergetyczne.

Traktowanie wrogich jeńców wojennych

Obrońca miasta może znaleźć się w sytuacji, gdy bierze jeńców lub przejmuje nadzór nad wrogimi jeńcami. Zawsze traktuj więźniów w sposób humanitarny. Postępuj zgodnie z 5 zasadami dotyczącymi postępowania z więźniami:

- **Przeszukaj** - przeszukuj więźniów pod kątem broni i amunicji, przedmiotów o wartości wywiadowczej oraz wszelkich nieodpowiednich przedmiotów.
- **Cisza** – nie pozwalaj więźniom rozmawiać (także pomiędzy sobą) ani nikomu nie pozwalaj mówić do nich. Z więźniami rozmawiaj tylko w celu wydawania rozkazów.
- **Segreguj** - Segreguj więźniów według rangi, płci, narodowości i statusu.
- **Ochrona** - Chroń więźniów przed krzywdą zgodnie z konwencjami genewskimi. Obejmuje to niebezpieczeństwa związane z bitwą. W razie potrzeby zapewnij więźniom opiekę medyczną.
- **Szybko na tyły** - Jak najszybciej usuń więźniów z pola bitwy i wróć do tylnego punktu zbiórki.

Niewybuchy (UXO)

Na wojnie w mieście będzie wiele bomb, granatów, moździerzy, artylerii i innych pocisków, które nie eksplodowały. Wróg może również zostawić miny, pułapki i inne rzeczy.

Wszystkie niewybuchy traktuj jako aktywne. Są bardzo niebezpieczne. Trzy podstawowe zasady:

Rozpoznaj – oznakuj, że one tam się znajdują i że są śmiertelnie niebezpieczne.

*Zwłaszcza dla dzieci i postronnych osób.

Odejdź – nie poruszaj, nie dotykaj, nie podnoś ani nie zbliżaj się do nich.

Zgłoś – do władz lokalnych.

**NIE TWOJE?
NIE PODNOŚ**

**UXO, niewypał, ćwiczebny, trofeum, pamiątka
NAZWA NIE ROBI RÓŻNICY, MOGĄ BYĆ ŚMIERCIONOŚNE**

**ZAWSZE
PRZESTRZEGAJ
TRZECH ZASAD:
- ROZPOZNAJ
- ODEJDŹ
- ZGŁOŚ**

ROZPOZNAJ
ODEJDŹ
ZGŁOŚ

www.denix.osd.mil/uxo

The infographic features a central grid of 15 small images showing various types of unexploded ordnance, including grenades, mortar rounds, and other military equipment. The background is a dark grey with a red and green curved border on the left side.